

tibi dem. Sed tñ hoc do tibi q̄ amodo p̄ amore tui non induat lineis sed laneis tñ quod ⁊ fecit. **H**ic cum postea moneret ce/ teros vt in bono p̄posito p̄sisteret narra/ bat dicens. **E**ram aliquñ in castinetō iacēs in lecto pleno paleis in solario quodaz. **E**t cum vellem repaulare sentiebā. nescio qd̄ quod se mouebat sub remibz meis. **D**ixi q̄z hoc magistro meo sed illa motio non q̄uit. **Q**uadam aut̄ die inspirate mibi dño cepi euertere paleam lecti mei. **E**t euerfa palea cum nil inuenirem. leuauī vnū de asseri/ bus solarij. sub quo inueni vnū pedulez et in eodem magnā massāz denarioz. **Q**uos cuz inuenissem relictis illis cucurri ad ma/ gistrum nostrū. ⁊ p̄fessus sum quid inuenis/ sem. **I**lle iussit mibi vt asserrem illos ad se. **Q**uod cum fecissem oēs fr̄es iussit cōgre/ gari. qui om̄es excommunicauerunt illum qui hoc fecerat. **Q**uod cum audisset carpen/ tarius quidam: dixit se hoc fecisse. ⁊ peti/ uit veniā humiliter correctōem p̄mittens. **M**agister autem indulxit ei et iniunxit ei penitentiā. **S**ed denarios male acquisitos retinere noluit. imo diuisit eos pauperibus ⁊ egenis.

ExPLICIT VITA SANCTI CHRISIANI MONACHI

Incipit prefatio in vitaꝝ sancti Johan nis eleymonis epi alexandrini. alias eleo/ sinarij appellati

Quod gitate me ac diu tacite soli/ citeqz mecu p̄siderate qd̄ in do/ mo dei p̄modius ac digni⁹ ope/ rari potuissem. ne ea viciꝝ p̄su/ merem que mibi ex ministerio credito cō/ missa nō sunt. nec rursus illa arriperez que ingenio mei vires excedūt. **S**im illud Sa/ lomoni. **N**el inuenisti comedere qd̄ suffi/ cit tibi. ne forte satiatuꝝ euomes illud. **E**t alibi. **A**ltiora te nequesieris: ⁊ fortiora te ne scrutatus fueris. **E**cce subito quidā fr̄e/ nuꝝ ac studiosi vici me confortari voluerūt: vt in latinū sermonē verterē. **L**eonciū d̄ vi/ te residuis iobānis alexandrini antistitis. quem greci p̄pter multiplicem p̄passionē

quam erga omnes possidebat mer. to et ab/ solute eleymonia. id est misericordiez appel/ lant: quatenus tantus vir non tātum ier/ mone greco vtz etiam latino eloquio pol/ lentibz vtilitati eēt ⁊ cōmodo. **Q**uapro/ pter quia me dignum ad tantum opus atqz ydoneuz minime p̄sperxi. leuauī oculos meos in montes vnde veniret mibi auxi/ lium. **S**icqz lolacia patz ⁊ oratōnes adbi/ bens tam p̄ficuū vtz nō passus sum celare latinis. **S**ed licet mēbranas incidereꝝ lee/ dulas p̄parauerim. nō tamē hunc in co/ dicem aulus sum redigere ante q̄z a domi/ natōne vestra o miles beate licētiam adipi/ sci p̄merui. **N**ecqz em̄ p̄bas est vt absqz vi/ cario dei. absqz clauigero celi. absqz curru ⁊ auriga spiritalis israhelis. absqz vniuer/ sali pontifice. absqz vnico papa. absqz sin/ gulari pastore. absqz speciali p̄te. absqz te omniuz arbitre aliquid p̄sumetur ⁊ diuul/ getur. **T**u enim tenes clauēs **D**avid. **T**u accepisti clauēs scientie. **I**n archa qui p̄pe/ pectoris tui tabule testamēti ⁊ māna cele/ stis sapiens requiescūt. **T**u em̄ quod ligas nemo soluit. qd̄ soluis nemo ligat. qd̄ ape/ ris nemo claudit. qd̄ claudis nemo aperit. **E**licē nanqz in terris possides dei. **C**ū au/ tem hunc beatum in latinum verterem elo/ quium: nec grecoz ydeomata. nec eoz or/ dinem verboꝝ sequi potui vel debui. **N**on enim verbum e verbo. sed sensum e sensu ex/ cerpsi. **S**ed nec latinas regulas vsqz qua/ cū seruare curauī. dum. tātum intēto mea/ illo tenderet ex quo vtilitas nasceretur le/ gentibus. **Q**ua de re angelice dñe non p̄/ sonam tātillitatis mee intuens. non astuti/ am inuestigans. non verboꝝ faleras requi/ tens. sed potius pio cordis oculo p̄fectuz legētū p̄nosces. vt tātus vir tanqz exem/ plar ⁊ speculum sit omnibz. vestra ap̄stoli/ ca autoritate trāslatōem hanc. si vestro ar/ bitrio placet firmate. si displicet emēdate dūmō latinitas se tātō non doleat esse sale/ priuatā quo grecia se gaudet optie p̄ditam. **S**uscipe ergo scūm a p̄ctōre. it̄p̄ratuz et noli attēdere p̄ quē trāllatus sit. sed quis translatus sit. **N**ecqz enim propter fistulaz plumbeam aquam limpidissimā despicias

neq; ppter spinas que pducunt rosam que
pducitur spernas. Custos nō et amator
tuus qñ voluit pbaroni ⁊ nabuchodonoz
sor iniquis regib; somnia quib; futura pre
noscerent ostendit. ⁊ Caypham impium qđ
expediebat, pculit. quinimo quando voluit
asine loqui articulata verba permisit. Sal
ue p̄sul amate deo. per secula salue toti? at
q; orbis papa beate vale

Finit Prologus.

Incipit narratio le oncij episcopi neapo

leos Cyporum insule: in vita sancti iohā
nis eleymonis alexandrini ep̄i

Intentio quidē vna est nostra
quoq; ⁊ eoz qui ante nos fue
runt studiosoz ⁊ scōz viroz ⁊
sup p̄fiti memorabilis viri vi
te narratōe. i. vt in omnib; quide; imitatio
pia ⁊ utilis fiat. gloria autē ⁊ magnificētia
sancte ⁊ adorāde trinitati referat. ⁊ in hoc
sicut ⁊ in omnib; que semp in generatiōem
⁊ generatiōem ppria lumīaria ostendit ad il
luminādos qui in tenebris ⁊ i vmbra mor
tis sedēt peccatores. Quā vero amici chri
sti non valde miramur qui añ generatiōne
nostram fuerūt viri. qui deo placita puerla
tione vixerūt. sed de dyabolica opatiōe ill
los sermones semp dicimus ad alterutrū
quia sub viris qui añ nos fuerūt non erat
iniquitas hōium multiplicata sicut modo
vt pdixit dīna scriptura. eo qđ abundauit
iniquitas refrigescit caritas multoz. iō nō
valemus ad eoz p̄surgere meritum. Qui?
reigā ad p̄ntem sancte hui? vite narratio
nem ex pte venimus ostendere: etiā diebus
nostris volētes ⁊ ppositū suū cogentes ex
cellētiōres nobis demonstrari. ⁊ angustaz ⁊
artam viam posse incedere. ⁊ obstruere os
loquētium iniqua. ⁊ aīne noxios intellectus
vitare. Itā qđez ⁊ alij añ nos optima atq;
excellētissima de hoc admirabili viro ⁊ sū
mo sacerdote iohāne philosophati sūt po
tentes existētes in ope ⁊ sermōe. dico enī
iohānem ⁊ sophroniū dei cultores et ama
tores p̄tutū ⁊ pietatis ppugnatores. atq;

quīs tales eēt de dignitate ⁊ merito su
oz viri istius ⁊ ip̄i omiserūt ⁊ idipm p̄cel
si sunt: qđ nōnulli studiosi agricole vineaz
vberē ⁊ fructuosam vindemiantes. Nam
relinquūt vtiq; ex fructu benedictionē eti
am nolentes. le retro sequētib; egenis eli
gentib; .i. colligētib; racemos in vinea. ex
quib; sumus ⁊ nos minimi. Nam ⁊ om
nes sancti isti quīs omni fortitudine sua
fructiferā banc oliuam que in domo dei vt
ait psalmista plātata est ppter mltiplices
reuera oliuas que in ea sunt zelo dei vide
miare studuerunt. atq; latuit eos mltus oli
ue fructus dño dispensante. Nam qđ vilē
⁊ frigidā alacritatē suscipite vt duo vidue
minuta. nō em̄ illis detrahentes ne qđ pos
simus eoz a deo donatā sapiētia imitari iu
sti gesta scripture tradere festinauim?. sed
p̄mo quidē velut intelligimus nō iustum
esse ea que p̄nt vtilitate; audiētib; facere
silētio occultare. ne ⁊ nos incidamus in in
dicium serui illius qui talētū in terra ab
scondit. Scđo autē vt in hac narratiōe nra
correctiores ⁊ delectabiles historie cōscri
bantur: que scripte nō sunt ab optimis vi
ris in laudib; sanctissimi reuera atq; bea
tissimi iohānis. Deī vero qđ sapientes ⁊
potētes in p̄mone amatores historie erāt.
sapiēter ⁊ sublimiter materiā depinxerūt.
qđ maxime ⁊ p̄ramplius exerit nos ad p̄
sentē sollicitudinē. vt eo qui inest nobis pe
destri: de formi humiliq; caractere enarre
mus. vt possit ⁊ ydeota ⁊ sine literis de his
que dicuntur. p̄ficere

*De zacharia ⁊ de rōne mēne. ⁊ qđ iste
sanctus oīno non irauerit*

Quā puenissem alexādriā ego in
dignus ad amplectādos sanctos
⁊ victores martires iherū ⁊ Jo
hannē. ⁊ eoz iocundis epulis ⁊ refectione
frueremur. pueniētib; ⁊ colloquētib; ibi
quib; dā viris venerabilib; atq; p̄bis. et
disputarem de scripturis ⁊ de aīe insiōe
venit ad nos qđā pegrinus p̄tēs elēosinā
Dicebat em̄ se nup de captiuitate p̄larum
ereptū. Accidit igi vt nlls p̄ntiū d̄ p̄sedē
tib; inueniret̄ habens obolum aut nūmū

Unus ergo de p̄sedētibz hēbat illic astatē
mercēnariū callide datorē accipiētem tres
tā nūmos p̄ singulos annos hntem vxo-
rem ⁊ duos filios. Cumq; recessisset q̄ pe-
tebat p̄secutus est eum ingeniose. ⁊ abiu-
lit a se quā ferebat cruciculā argenteam et
dat ei. dicēs se non hēre aliud aliquid vsq;
ad siliquā vnā in vita sua. Ego igitur de b̄
q̄s acciderat immo q̄s gestum viderā per
grām dei inuētus sum p̄siderare quod fece-
rat. ⁊ cōpunctus enarraui statim p̄pe me
ledenti. Venne nomie viro industrio ⁊ ti-
menti deū qui ⁊ erat ordinās dispensatōez
sanctissime ecclēe sub nobili ⁊ beatissimo io-
banne patriarcha. Qui cū me inuētus es-
set admiratē ac laudatē eum qui elemo-
sinam fecerat dixit mihi. Ne mireris eo q̄
ex traditōe et doctrina b̄mōi actōis opera-
tor extitit. Et dicēte me ad eum. quō pro-
pter caritatē p̄desto mibi. ip̄e r̄ndens ait.
Sanctissimo ter beato patriarche n̄o mi-
nistrās p̄māit Jobanni. ⁊ tanq; filius. p̄-
p̄ius patris industriā suscepit: dicēte san-
cto ad eū. Dum i zacharia esto misericors
⁊ verbū p̄missionis habe ex deo p̄ infirmi-
tatē meā. q̄ neq; in vita mea neq; p̄ mor-
tē deerit a te deus. quod seruat vsq; hodie
Vultas em̄ b̄ndictōes mittit ei deus. sed
nō dimittit quicq; q̄d nō statī det paupi-
bus p̄pe modū p̄stringēs ⁊ in nihilum re-
digens domū suā. Vultoriēs in exultatōe
inuenerūt euz quidā dicētē deo. sic lic. aut
tu mittēdo aut ego disp̄gendo: videbimus
vterquis vincat. liquet enī qm̄ tu diues
dñe ⁊ vite nostre ministrator es. Porro au-
tem quādo iuxta euentum nō habet ad bo-
tam aliquid quod det a se petēti cōtristatū
dicit ad tabernarium aut ad aliū negocia-
torē. Da mibi vnū tremissem. i. terciāz p̄-
tem solidi auri. ⁊ seruiā tibi vno mense vel
duobz vt vis ⁊ vbi vis. qm̄ elurūt valde
qui in domo mea sunt. Et lumēs dat egen-
ti rogans vt nemī dicat. Cū ḡ lenisset me
idem dei cultor Venas tanq; euāgelium
audiētē se. dicit mihi cū p̄punctōe In hoc
miraris dñe. iam si inuenisses sc̄m p̄riary-
cham quid faceres. Aio ei. Quid apli? vi-
derē. Tūc dixit mihi. Crede p̄ indulgētā

dei ip̄e me fecit p̄b̄m ⁊ vicedñm sanctissi-
me ecclēe. ⁊ vidi in eo opa vniuersam pe-
ne naturā excedētia. Et si dignatus fueris
in seruilia mea hodie veniēdo sanctificare
nos. enarrauo tibi gesta que ip̄e inspector
coz factus asperi. Cumq; hoc dixisset tenui
manū ⁊ erexi eū. apprehendēsq; duxit me
in a deo seruata domum suam. Itaq; cum
voluisset nobis mēsam dignat⁹ aponere:
dixi ad eū. Non iustū est o dñe aīe cibū re-
linquētes corpus aī aiām reficere. sed ma-
gnū cibū qui nō perit sumam⁹. ⁊ postmod⁹
corp̄i necessitatē p̄stem⁹. Cū ḡ cepisset vitā
sancti sine mēdacio recitare. Prīmū iquit
⁊ p̄cipuū bonū ei⁹ fuit qm̄ oimodis nō in-
trauit. Petij igit cartā ⁊ attramētarium. ⁊
que dicebant p̄ ordinē annotabam.

**De stipendijs paupm quos dños ap-
pellant**

P Romor⁹ ḡ ⁊ i throno residēs in
amica xp̄i magna ciuitate alexan-
dria decreto diuino veraciter ⁊ n̄
ex hōmibz neq; per homīes. hoc primū for-
te factum ⁊ premium om̄ibz demōstrauit
Mitens em̄ mox dispensatores ⁊ eum qui
dicebatur sup̄ pacem. dixit coram om̄ibz
ad eos in honorabili secretario. Nō iustū
est o fr̄es aī alteri⁹ cuiusq; curam hēre q̄
xp̄i. Om̄i vero multitudine que p̄uenerat
audito v̄bo p̄p̄icta ac sustinēte. dicit iterū
ille b̄tūs. Cūtes ergo p̄ totā ciuitatē cōscri-
bite mibi vsq; ad vnūz om̄es dños meos
Illis aut non intelligētibz qui bi domini
essent. sed rogātibz dicere ⁊ mirātibus qui
nam patriarche dñi existerent. respondit
rursus angelicuz illud os. ⁊ ait. Quos vol-
egenos et mendicos vocatis. istos ego do-
minos ⁊ auxiliatores predico. Ip̄i enīz no-
bis vere ⁊ auxiliari ⁊ celozum regnum do-
nare poterunt. Et cum hoc multa veloci-
te vidisset factū xp̄i imitator. p̄cepit eis p̄
singulos dies stipendia tribui et p̄ p̄p̄riuz
dispensatorem p̄bere eis sufficientem necel-
sitatem. plus aut erat q̄ septē milia quin-
gētū. Tūc q̄si pastor ver⁹ ⁊ nō mercēnariū
cū sacrosco ouili. ⁊ cū p̄ueniētibz sc̄is v̄rj
ep̄is ad eccliam sc̄am p̄gens: p̄secratus est
dño in dicio.

Quam mensuram et pondus statuerit

Iustum vero est et hoc gestorum eius non postponere bonum. In crastinum enim iter mittens per totam civitatem eisdem dei amicos yconomos et cancellarios. et reliquos quibus erat dispositio civitatis credita. non permisit mensuram qualemcumque vel pondus parvum et magnum in tota civitate. sed omnia in una campana. id est iusta et equali statera: modio et artabate id est mensura modios tres continens. et tertiam partem modij vendere et emere preestabatur: scribens in subscriptione sua conditionem per omnem regionem habentem formam hanc. **J**ohannes humilis et exiguus servus servorum domini nostri. omnibus sub paupertate nostra degentibus quibus ab eodem domino nostro regimini subesse noscunt. **D**ecoregio beato paulo per eum qui in eo loquebatur christo iuvante et omnibus legem ponente. **O**bedite prepolitibus vestris et subiacete eis. ipsi enim perurgilant quasi rationem per animabus vestris redituri. credit tantillitas mea verbo divino obediens vos suscipere petitiones nostras: ut ex deo et non ex homine. **U**nde hoc sciens moneo caritatem vestram ut nequaquam in quopiam vestrum appareat huiusmodi prevaricatio. **D**enique ut ait divina scriptura. stateram magnam et parvam odio habet deus. **S**i vero quis apparuerit post presentem subscriptionem nostre conditionem. istiusmodi crimen incidens universas facultates suas indigentibus non volens sine mercede apponet. **E**rgo ut dignum memoria. et hoc ipsum publicum preceptum hic ponere curavimus

Quam munera accipientes corripit.

Relatum est autem aliqui huic divinitus sapientiam persecuto quod per xenia ecclesie rectores emptas psonas acciperet: circa dispositores captivorum. **Q**uod nihil negligens provocavit omnes et neiem penitus exasperans. superavit mercedes que eis prius dabantur ponens verbum quatenus munera a quolibet oimodis non accipiant. quoniam inquit ignis plurimet domos munera accipientium. **E**rtunc igitur per gratiam dei abundaverunt domus eorum. ita ut quidam ex eis additam sibi mercedum quam

titatem dimitterent

Quam licentiam et confidentiam se adire volentibus dederit

Discens vero aliqui iterum ille ter divites quod quidam iniuriam paterentur ab adversariis suis. et volentes adire eum timore cancellariorum et ecclesie defensorum atque ei astatum prohiberent. consideravit tale quid deo acceptum negocium. et quarta et sexta feria publice ponens sellam et duo scamna. sedebat ante ecclesiam colloquens quibusdam strenuis viris aut sancta euangelia per manibus tenens. nullum tamen obsequium appropinquare sibi permittens excepto uno defensore ecclesie. licentiam et confidentiam dare festinas se adire volentibus quibus et preestim quod dignum erat per ecclesie defensores faciebat. et precipiebat ut ne eorum gustaret quousque ordinaret capitulum. et audientibus dicebat **S**i nos homines existetis permissionem semper per petitionibus nostris bene in ingrediendo domum dei et petitiones nostras facere ei videlicet intractabili ac omni creature superminenti. atque operam damus quo preces nostre impleantur. necnon et rogamus eum ut non tardet. sed illud prophete dictum. **P**ropter exclamamus **C**ito anticipet nos misericordia tua domine. quoniam putas nos servorum nostrorum petitiones cum omni festinatione debemus pagare memores domini dicentis. **I**n qua mensura mensi fueritis remetiet vobis. et per prophetam vocem iterum prohibentis. **Q**ue admodum profecisti erit tibi. **U**na ergo die et simili modo hic mirabilis procedens. et in solito loco presidens usque ad horam quintam. et nemine accedente mensus et colatrimans recessit. **N**ullo autem audente eum interrogare causam meroris sanctus sophronius ait ad eum secreto. illic enim erat tunc que causa est dei curator: retinens animam tuam sanctum tristitie. **O**mnes quippe nos repente perturbavit. **Q**ui dixit ei mansueta voce. **H**odie humilis Johannes qualicumque mercedem a quopiam non habuit. neque quod christo per innumeris peccatis eius aliquid obtulit sicut nec aliqui. **C**ui sanctus sophronius divinitus inspiratus respondit. **D**ixit enim intellexit causam ob quam isdem tristabatur patriarcha. **H**odie vero gaudere et letari oportet beatissime. **V**eraciter enim beatissimus es ita

pacificans a xpo creditū tibi gregē. ut nul
lam habeat p̄tra. primū suum lites aut du
bieratē sed velut angelos sine litigio et si
ne iudicio homines esse fecisti. Ille autē ve
re mitis pastor. credēs qd̄ dictū erat verū
esse oculos in celū extēdens dicebat. Gra
tias ago tibi deus. qz et immeritā pusilla
nimitatē meam sacerdotio fungi. et me eri
guum et pctōrem sacerdotē tuū vocari. et
pascere ratōnabilez gregem dignatus es.
Nōx vero pusillanimitate oī deposita gau
dium in hūilitate multuz illi affuit. Hunc
vero ut quidā aiunt in hoc imitat⁹ est et cō
stantius qui post Craciliū impatorem certi
tit cuius et filius erat.

**De eos qui a p̄s fugerāt benigne susce
pit**

Huius sancti patriarche t̄p̄ib⁹ ab
cendētes perse captiuacūt et de
dati sunt syriam. Itaqz pene oēs
qui effugiebāt manus perlatz. sine deo ad
nomē huius ter beati tā q̄ ad portum sine
fluctu accurrebāt ab eo et ip̄i suffragio et su
sceptōe p̄f̄m postulātes. Quos beatus iste
hospitio recipiebat et solabat: non tanq̄
captiuos sed quali natura veraciter fr̄es.
Cōtinuo q̄ plagatos qd̄ et infirmos in re
nodochijs et nosochonjs. i. egenoz domi
bus fecit recūbere. p̄cipiēs curā eis et me
dicinā gratis impēdi et tūc recedere quan
do vnulquisqz eoz p̄pria voluntate vellet.
Illis nō qui sani et egeni veniebāt ad rogā
masculis quidez singulas siliquas dabat.
mulierib⁹ autē et puellis tanq̄ infirmozib⁹
mēbris binas. Veniētib⁹ ergo quibusdāz
indutis ornāmētis aureis et dextralibus. et
querētib⁹ elemosynā referēbāt s̄ eis patri
arche: bi quib⁹ erat roga credita Ad quos
beatus ille toruo oculo ac seuera voce vsus
q̄q̄ mitis cēt et vsu hilaris dixit. Siqdē
humilis Jobānis imo xpi dispensatores
vultis esse. dīno p̄cepto sine calliditate obe
dite dicēti. oīni petēti te tribue. Si autē ve
nientes curiose inuestigaueritis de? curio
soz mistroz nō indiget neqz hūilis Jobā
nes. Si em̄ ea que danī mea existerent et
mecū nata essent: fortasse bñ in meis tenax
existerē. Si nō que danī dei sunt. vtiqz i

luis p̄ceptū suū custodiri vult. **S**t autē ex
incredulitate et modica fide illud timetis:
ne forte multitudo eoz quib⁹ danī superet
introitū pecuniaz. ego v̄te pusille fidei cō
municari nō patior. **E**te si bñplacito dei
actū est vt eēm ego indign⁹ dispensator ei⁹
munez. si tot⁹ mundus p̄gregaret alexan
drie eleosine indigēs: imēlos thesauros dī
nō angustabūt neqz sanctam ecciam

**De elemosina que ei in similitudinē puelle
apparuit.**

Quoniam illos dimisisset. vniuersaz
que circūdederat istos defectōne
et modicā fidē scindens loquebat
his qui ei p̄sedebāt. et admirantē de data ei
a deo p̄passione. **C**um eēm inquis adhuc
in cypro. iuuenis quasi annoz quindecim
viditna noctiū in somnis puellam quādā
cuius spēs supra solē splendebat ornātam
supra offiem humanū sensum. que venit et
stetit ante lecum meū et pulsauit me laterē
Exp̄gefactus vero vidi eam in v̄itate flā
tem. et estimāui eā esse mulierē. figura igit
crucis signatus dixit ei. **Q**ue es tu et quō
aula es intrare sup me dū dormire. habe
bat et coronā de oliuaz ramis sup caput su
um. tūc illa hilaris vultu et subridēdo dicit
mibi. **E**go sum prima filiaz regis. **C**unqz
hec audissem: statiz adorāui eā. **T**ūc dicit
mibi. **S**i me possides amicam ego te du
cam in p̄spectu impatoris. **E**tes nemo ha
bet potestātē apud eum sicut ego. **E**go q̄p
pe feci eum in terris hominem fieri et saluare
hoies. **E**t hec dicēs disparuit. **E**go nō in
memetipm reuerfus: intellexi visionē et di
xi. **C**redo p̄passio ac elemosina est. et iō ha
bet in capite ex oliue folijs coronāz. **E**tes
veraciter p̄passio et benignitas erga homi
nem carne resturi fecit. **S**tatim ergo re
stitui me. et nullū domus mee excitās in ec
clesiam abij. **E**rat em̄ iam auroza. **E**t cum
irem obuiā fratri frigore verato: ex poliani
me indumēto capzio et tedi ei. dixiqz intra
me. **E**cce in hoc sciaz si vtiqz vera est visio
quam vidi an demoniaca. **E**t v̄itate testā
te nondū ecciam p̄penderā. et subito ob
uiat mibi qdā albis idnt⁹ vestimētis danī
mibi ligaturā centū nūmismatum dicens.

Accipe hec frat' & dispensa vt vis. Ego autem p̄ gaudio statim hec suscipiens reuer-
sus sum volēs reddere ei ligaturam illam
quali nihil indigēs & amplius non vidi a-
liquem. Tunc dixi veraciter nō esse fanta-
siam. Et illa vero hora sepe dabā p̄ferri ali-
quid & dicebam. videbo si mittat deus mi-
bi vt dixit centupla. Et cum tēptassz dñz
malefaciēs & satisfactus eēm diuerlis mo-
dis p̄ eas res. dixi. Cessa misera aīa temp-
tando intemptabilem. Tot igit' certitudi-
nes habente ex deo humili aīa mea. bi icre-
duli fortasse hodie venerūt. & me in deficiē-
tiam secum cadere hortantur

De pegrino qui eum temptauit

Adriane existēte eadem ppli mul-
titudine in ciuitate: quidaz pegrin-
orum vidēs tantam p̄ passionem
eius voluit temptare eū. & indutus vestimē-
ta vetera adijt eum euntē ad visitandos q̄
in nosochomio id est in infirmaria iacebāt.
His em̄ per ebdomadam vel ter ibat illuc.
Et dicit ad eum. Misere mei qm̄ capti-
uus sum. Dicit dator. Da ei sex nūmisma-
ta. Deinde cum hec accepisset vadit & mu-
tat habitum & obuiat ei aliunde & p̄cidit ei
dicens. Misere mei quia coartor. Dicit
denuo patriarcha dator. Da ei senos num-
mos aureos. Cuz vero isset dicit ille distri-
butor ad aurē illius patriarche. Per ora-
tiones tuas dñe idem ip̄e accepit secūdo.
Fecit vero seipm̄ patriarcha tāq̄ nekiret.
Venit itaq̄ tercio itez accipe et tetigit da-
tor patriarchā qui auz ferebat: significans
q̄ ip̄e eēt. Tūc r̄ndit ei dei amic⁹ ille vera-
citer misericors. Da ei duodecim nummis-
mata ne forte xp̄s me⁹ sit & temptet me.

De nauclero & de argento de stāno scō.

Nauclerus quidam pegrin⁹ dam-
na ptulit. & accedens huic btō vi-
to rogabat eū multis lacrimis vt
compatere⁹ & ei sicut omnib⁹ alijs. Prece-
pit eum accipe quinqz libras auri. Cū-
qz accepisset has. abiēs emit antdecam. id
est archā. & misit in nauim. Vox accidit vt
extra forz naufragiū ptulisset: nauim dō nō
pdidit. Accessit iterum ad eum o bona vo-

luntate eius p̄sumens. et dixit. Misere
mei vt deus mundi miseratus est. Cum ille
patriarcha dixit. Crede frater nisi misuis-
ses pecunie ecclesie illas pecunias que tibi
remāserāt nullatenus naufragium ptul-
ses. De malis habuisti eas & perditie sum-
cum eis. & que fuerunt ex bonis. vtz prece-
pit denuo dari ei decē libras auri. denunci-
ans ei ne p̄miseret eis alias pecunias. E-
mens p̄iorea antdecā & nauigans. vno die
vento valido flāte p̄iectus est in terram &
omnia pdidit & ip̄am nauim. & nō sunt sal-
uate nisi aīme tm̄. Voluit ergo p̄ p̄fusione
& angustia isdem nauclerus necare seipm̄
sed deus qui semp̄ saluti hominū p̄uidet
reuelauit hoc beato patriarche. Et cum auz
disset quod acciderat ei nūciat ei venire ad
se nihilominus dubitās. Tūc asplit se pul-
uere. & tunicā scindēs indecēter accedit eū
Cunqz vidisset eum in tali habitu ille sc̄s
redarguit eum & dixit. Misereat tui dñs
b̄ndictus deus. credo ei q̄ ab hodierna die
nequaqz naufragiū incidas vsqz quo mo-
riar. hoc vero tibi p̄tigit eo q̄ & ip̄a uanis-
tua ex iniusticia eēt possessa. Vox ḡ iussit
tradī ei vnā magnā nauim plenam frumē-
to: viginti milia modioy de illis nauibus
que sanctissime eccie subiecte ministrabāt
Quā recipiēs exijt ab alexādrīa & affirma-
bat ip̄e naucler⁹ assenerās viginti diebus
ac noctib⁹ vltimēti vento nauigauim⁹: nō
valētes oīno scire quo issemus. neqz p̄ stel-
las neqz p̄ loca excepto q̄ gubernator vide-
bat illum patriarchā secū tenētē temonez
& dicētē sibi. Ne timeas bñ nauigas. Igi-
tur post vicesimā diē a p̄parūm⁹ in insulis
britānie. & descēdētib⁹ nobis in terrā inue-
nimus illic famē magnā. Cuz ḡ dixissem⁹
primo ciuitatis q̄ frumētū portarem⁹ vi-
xit. Bñ deus adduxit vos. Quidquid vul-
tis eligite. aut p̄ singulos modios nūm-
ma vnū aut eiusdē ponderis accipite stan-
nū. Elegimus itaqz dimidiū sic & dimidi-
um sic. Rē aut vadit dicere fmo in exp̄t-
munez dei. incredibilē q̄dez & sine fine. bis
dō qui exp̄ientiā miraculi ei⁹ bñt credibi-
lem atqz acceptā. Nā p̄terea alexādrīa cū
gaudio eueti⁹ q̄euim⁹ in p̄tāpoli et aspoz

tauit nauclerus de illo stanno vt venun da
ret illud. habebat itaq; illic antiquum so/
cium in negocijs petentē ex eodem stanno
Dat ei in sacco quinquaginta libras. At il
le volens pbare specie li bona esset soluit il
lud in igne. ⁊ inuenit argentum primum.
Putauit q; se esse tēptatuz. ⁊ retulit ei sac
cum dicēs. Deus indulgeat tibi. nunquid
inuenisti me impostorē id est iniquū erga
te. quia argentum p stanno dedisti michi.
Expauēscēs vero de sermone illo naucler⁹
dicit. Crede ego p stanno illud habeo Si
vero ille qui fecit de aqua vinum. ipse p o/
rationes patriarche fecit ex stanno argētū
nihil mir⁹. Et vt satisfiat veni ad nauim et
videbis cetera istius metalli locia qd acce
pisti. Ascēdentes itaq; inuenerūt stannoꝝ
argētum optimū factum. ⁊ non est peregrī/
num miraculū o pbilo xp̄i. Qui em̄ quīq;
panes multiplicauit. ⁊ rursum aquaz egip
ti transmutauit in sanguinem. ⁊ virgam in
serpentē trāsmutauit. ⁊ trāstulit flammam
in rorem in multis sanctis. facilius et hoc
tam gloriosum miraculū opatus est quate
nus ⁊ famulū suum ditaret. ⁊ nauclero mi
sericordiam suam prestaret

De diuīte qui in paupertate ceciderat

Descendēte sanctissimo isto viro
aliquādo in ecclesiaꝝ tomico die
accessit ad eum homo qui multas
possederat facultates. ⁊ fures igrēssi domū
eius despoliauerūt eum vsq; ad stramētū
Et cum multa questio esset facta. ⁊ nō in
uenisset qui hoc perpetrauerāt. compulsus
est multa nimis paupertate. deprecare euz ma
gna reuerētia sanctissimū illū patriarchaz
dicens ei et calamitatē suam. Misertus er
go illius multū. fuerat em̄ ex clarissimis ⁊
magnis patricijs. dicit ad aurem illius cui
autum creditum erat vt daret ei quindecī
libras auri. Cum autē has daturus abiret
apprehendit cōsiliū logothote. id est rati
onatoris ⁊ yconomi. ⁊ ex dyabolica opati
one inuidēs nō dederūt ei nisi quinq; li
bras. Cum ergo reuēteretur de collecta:
isdē honorabilissim⁹ archiep̄s dat ei i scri
ptis. mulier vidua habens vnicū filium

noticiam renij quinq; centenariorum auri
Cum autē suscepisset ⁊ honorabile secretū
dimisisset. renocauit dispensatores. ⁊ dixit
eis. Quot libras dedistis illi qui ad me ac
cessit. qui dixerunt. Domine vt iussit sac/
tissima sanctitas vestra. quindecim libras.
Cum autem cognouisset p inhabitantē in
se gratiam illos esse mentitos adducit euz
qui accepit. ⁊ interrogauit eum quid acce
pisset. Illo vero dicente quinq; libras. pfe
rens de honoranda manu sua ille sanctus
pictacium quod sibi tradituz fuerat. dixit
eis. A vobis erquirat deus ⁊ illa alia deceꝝ
centenaria. qm̄ si dedissetis quindecī libras
vt dixit humilitas mea. qui attulit quinq;
centenaria quindecim daret. Et vt certos
vos faciam mittens adducam que has at
tulit. Et mittens duos venerabiles viros
vt accersirēt reuerēdam feminam que in
baptisterio pictaciuz ei porreperat. cui ⁊ in
dicarat dicens. Benedictōem quam de
mibi offerēdā misit in cor tuū ferens tecuz
veni ad humilitatem meā. Que cursuz sur
gēs apprehendit vestigia sancti viri vna cū
quātitate auri. Cum ergo suscepisset ille pa
triarcha oblatōem ⁊ orasset sup eam. et su
per filium eius sufficiēter dixit. Obsecro
te nonna hec tm̄ voluisti dare xp̄o. an aliō
aliquid. Cum autem sensisset desiderū illud
quod fecerat cognouisse. tremore compres
sa dixit. Per sanctas domi mei oratōes ⁊
sanctū meum Nennam quindecī cētena
ria scripseram in pictacio. ⁊ ante vnam ho
ram cū starem in sinaxi vt darē hoc tibi do
mino meo dissoluēs illud importune legi.
Ego em̄ indigna ācilla tua scripsi hoc pro
pria manu. ⁊ iuent decē dleta a seip̄o Tūc
stupefacta itra memetip̄az dixi. vtiq; nō ē
volūtas dei vt dem nisi quinq;. Dimittente
autē p̄iarcha reuerēdā illā feiaz ceciderūt
ad pedes ei⁹ dispēatores. q; trālgressi sunt
volūtatē ei⁹: petētes indulgētiā ⁊ affirmā/
tes nihil tale se vltorius acturos esse

**De niceta patricio. ⁊ de lagūculis auro
plenis**

Intuens Niceta patricius huius
viri virtutib; pleni magnanimi
tate ⁊ sine paritate manū extēsaꝝ

et tanq̄ ex fonte iugiter om̄ibz p̄stantez in
 finctu quozūdā dyabolum imitātiuz. suby
 dit ad sanctū et dicit ei. Regnū artat et pey
 cunie eget iam. qz sine paritate erogātur
 que deserunt tibi pecunie. da eas imperio
 da eas in publicū saccellum. Ille vero de
 hoc quod dictū fuerat imp̄turbatus ma
 nens dicit ad eum. Non iustum est domi
 ne vt arbitroz patrici ea que sup̄celesti re
 gi oblata sunt terrestri dare. Si vero et oi
 no tale aliquid iudicasti crede humili. **J**o
 bannes ex eis nūmum nō dabit tibi sed ec
 ce sub humili lectulo meo est apotheca xpi
 vt volueris fac. Surgens itaqz statiz pa
 tricius vocat de suis hoibz qui portare obe
 rent. et imponit sup̄ eos pecunias totas sub
 lecto inuētas. nō relinquēs ex eis nisi vnū
 centenarium. Et cum descēderēt qui porta
 bant b̄m̄oi pecuniā. ascendebāt quidaz aliq̄
 portātes pusillas lagūculas habentes pecu
 nias missas patriarche de affrica sup̄scrip
 tas alias quidē mel optimū. alias d̄o mel
 sine fumo. Cum ergo descēdēs patrici le
 geret sup̄scriptōes lagenaz et insinuat pa
 triarche vt sibi mitteret de tali melle. quo
 ad suū opus vteretur. Nouerat enim euz
 mali esse immemorē. ascēdente igit̄ qui la
 gunculas habebat creditas. et t̄n̄sa reddē
 te et indicāte pecunias esse p̄ melle in vasis
 statim vtre mitis pastor milit ei vnaz lagū
 culaz sup̄scriptā mel optimū. faciēs ei et pi
 ctacium p̄tinens ita. **D**ñs qui dixit nō te
 deseram neqz derelinq̄m. sine mēdacio ē et
 deus verus. idcirco deū qui om̄ibz escam et
 vitam p̄bet: homo corruptibilis p̄stringere
 non pōt. vale. **R**ecepit aut̄ abeuntibus et
 portātibz lagūculā vt dicerēt ei vt ante se
 faceret eam apiri. et dicerēt ei q̄ oēs quas
 viderat de ferri lagūculas pecunijs essent p̄
 melle replete. Contigit vero sedēte eo ad
 mēsam. nūciauerūt eos qui lagūculas por
 tabant et pictaciū patriarche. Ascēdētibz
 itaqz eis cū vidisset vnā t̄m lagūculam di
 xit ei patricius. Dicite ei. Credo dñe ma
 gnam iracūdiā aduersum me retines. na z
 vnam solam nō mitteres michi. Tradito
 autē pictacio eodem et bullā dissoluētibus
 et euacuantibus coram om̄ibz pecuniā agno

uit. et reliquas lagunculas quas vidit si
 militer plenas esse. Cum ergo legisset q̄ bo
 mo corruptibilis deum p̄stringere nō pol
 let. p̄punctus de sermōe dixit. Et viuit to
 minus neqz niceta p̄stringet eum. Homo
 etem et ipse peccator et corruptibilis est. Et
 relinquens mox p̄randiū et sumēs secū q̄t
 quot pecunias ab honorādo patre abstule
 rat. et lagunculā que ab eo transmissa fue
 rat et de suo centenaria tria apprehendit bo
 noranda et fugia. nullo in oblequū p̄p̄riuz
 sumpto sed in humilitate multa ascendens
 rogabat eum quasi alijs accusantibus modo
 indulgētiam a deo exposceret satisfaciens
 ei q̄ et si penitētiam ei daret. p̄mpte hanc
 suscipet et custodiret. Admirās archiep̄us
 velocē viti p̄uersionem nihil de p̄missio cō
 questus est. sed magis p̄solabat eum v̄bis
 p̄solatorijs. Talis autē ambozum p̄firma
 ta est extunc a deo caritas. vt p̄pater iaz di
 cti fieret patricij

**De sterilitate ciboz. et de eo qui dyaco
 natum petijt**

Qui abraham in hoc quod expedi
 ebat tēptauit vt eius fidē soli deo
 cognitā vniuersus mūdus imiter
 discens. temptauit et memorabile istū tobā
 nem. Modus autē illius temptatōnis for
 ma vtilitatis sanctis eius ecclesijs extitit.
 Est autē forma hec Inestimabili multitu
 dine fugiētium a perlis sicut iam dictū est.
 et adueniente alexādriā et sterilitate mul
 ta ciboz facta: eo q̄ nō subiret fluuius ny
 lus s̄m̄ p̄suetudinem. Et auro cuncto ero
 gato q̄ p̄foderat patriarcha misit et mu
 tuo accepit a multis p̄hilosophis circa d̄cē
 centenaria. Et his itez p̄sumptis et ad huc
 fame manēte et d̄cetero mutuū dare ei nul
 lo volēte. sed offubo p̄tinaciā famis timētibus.
 et necessitate comp̄ssio patriarcha eozū
 qui ab eo alebant. et in multa cura et orōne
 beato p̄seuerāte. sensit quidam ciuitat̄ ba
 bitator eā que circumdederat sanctissimū
 illum ariditatē et omnimodam egestatem
 bigamus existens desiderat dyaconus san
 cte ecc̄ie fieri. et p̄ necessitatē que sanctum
 vndiqz circumdederat volebat suadere ei
 vt cum p̄secraret. fecit ei deprecātōnem.

continētezita. In facie quippe ei non audebat tale aliquid dicere. Sanctissimo et ter beato patri patrū Johāni vicario xp̄i de p̄catio et postulatio a colima indigno seruo & uozū sanctitatis v̄re. Ediscens sanctissime dñe que obtinet honorandū caput tuū fm̄ p̄missionē dei. imo p̄ peccatis nostris esca rū penuriā. nō iustū existimaui seruus tuus in refectōe p̄uerfari. dñō meo in subtilitate id ē tenuitate et paup̄rate manente. Sunt igit̄ indigno seruo tuo frumenti ducēta mi lia modioꝝ. et auri libze centū octoginta q̄l rogo dari xp̄o p̄ te dñm meū. tantū ego in dignus in ministerio tui dyaconatus frui merear. vt p̄ talē cū te dñō sancti altaris mi nistratōem emūder a peccatorū meoz̄ luxu ria. Dicit̄ em̄ de dei p̄dicatoꝝ p̄ sanctū apo stolū. qm̄ ex necessitate et legis trāslatio fit **H**ec suscipiens diuinitus sapiēs et viruz aduocās ait ad eū. Tu es qui p̄ces nobis p̄ notariū tuū et filiū misisti. Quo dicente. etiam dñe. misit omnes foras bt̄s et mise ricordissimus nolens corā oibz̄ hūc cōfun dere. et cepit dicere ad eū. Oblatō qdē tua valde iusta et tēpori necessaria sed maculo sa. et nosti q̄ in lege ouis siue pua siue ma gna nisi immaculata esset nō in sacrificiū offerēbat. Et ideo ad sacrificiū Cayn nō re spexit deus. Quoniā dō dixisti frater q̄ ex necessitate et legis trāslatio fiat. de lege ve teri hoc dicit apl̄us. Nā quomō ait frater dñi Jacob. q̄ q̄cūq̄ obseruauerit totā le gem. offendat aut̄ in vno factus est oim̄ re us. De fratribz̄ dō meis egenis et de sācta ecclesia. deus q̄ eos nutriuit anteq̄ ego et tu nasceremur. et ip̄e nūc nutriet eos. tantū si sermones ei⁹ illelos custodierim⁹. Ille ei⁹ q̄ tūc quinq̄ panes multiplicauit. p̄t et de cem horrei mei modijs b̄ndicere. Quapro pter illud dico ad te fili: qd̄ in actibz̄ apl̄oz̄ dictū est. Non est tibi portio neq̄ heredi tas in hac pte. Cū q̄ hūc tristē et sine effe ctu dimisisset. nūciat̄ ei duas classes magna rū nauium ad terrā esse submissas. q̄s mile rat in siciliā p̄pter frumentū. **H**oc aut̄ au diens ille bt̄s cadens in terram gr̄as egit deo omnipotēti dicens. **G**ratias refero tibi dñe. quoniā nō p̄misisti seruo tuo pecunijs

uendere gr̄am tuā. **C**lere inquiretes te do mine. et sancte ecclesie tue regulas custodi entes nō deficiēt oim̄ bono.

De duobz̄ clericis in culpā cadentibz̄

Quibusdā duobz̄ clericis in culpā cadentibz̄. B̄ ē manū in alterutrū iniciētibz̄. hos excomunicauit ca nonice p̄ aliquot dies. **H**ozū qdē vn⁹ li benter suscepit increpatōem et agnouit cul pam suā. alter dō maliciosus existēs gau dens p̄ceptū suscepit. **O**ccasionē em̄ q̄re bat miser ne ingrederet ecclesiā. sed licētiā haberet p̄seuerādi in nephādis actibz̄ suis. **T**rascebat aut̄ p̄tra sanctū patriarchā et q̄n tum in se erat minabat̄ ei nocere. **Q**uidaz̄ dō dicebant. et ip̄m esse qui pdiderat pe cunias ecclie ad patriciū nicetā. quas et ra puit manu vt p̄scriptū est. **N**ūciatū ē igit̄ ei. q̄ ille mali memor maliciā reseruaret. et non rectā erga beatū hunc voluntatē habe ret. **I**lle autē de pastor memor dicti illius **Q**uis infirmat̄ et ego nō infirmoz. et itez. vos qui potestis infirmitates impotentiz̄ po rtare. voluit hūc accessire et decenter ad monere. et soluere eū ab excomunicatōe. vi debat em̄ lupū conantē rāpe ouem. **D**ispē satōne dō dei actū est. ut innotesceret oibz̄ p̄tarche immemor mali anim⁹. oblitus est accessire eū. et soluere ab excomunicatōe. **C**um ergo ad sanctū dñicum diē puenisset et sancto altari assistisset vt incruentum. id est impolutū sacrificiū offerret. iā dyacono generalē orōnem pene p̄sumante. sanctū velū exaltaturo. in mentē malicie immemo ris venit. et statim diuini p̄cepti recordās afferentis. si offers munus tuū ad altare. et ibi recordatus fueris. q̄ frater tuus habet aliquid ad uersum te. relinq̄ ibi munus tuū zc. intimat̄ dyacono faciētī orōem quā dy aconus solitus facere erat. vt reinciperet a capite. et si impleret̄ iterū recapitularet v̄l q̄dū pueniat eius sanctificatio. **F**inxit em̄ se tanq̄ si eū ventris necessitas cōpulisset. **E**t veniens in honorabile cymiliarchium. i. secretariū p̄cipale misit statim fere viginti ebdomadarios q̄rentes iam dictū malimo di clericū. **I**ntentio em̄ pastoris hec erat.

ut educeret de ore leonis ouē. Deus nō q̄ voluntatē timentū se facit: fecit p̄ manib⁹ inuenire mor clericū. Et veniente eo et veritate testimoniū p̄hibente prior p̄iarcha genuflexit dicēs. indulge mihi frater. Cleptus ergo illi? hōnorable pontificiū: et eo rū q̄ aderāt p̄ntiā. magis nō timēs iudiciū dei et horēs ne forte ignis de celo eadē hora p̄sumeret eū. videntē honorandā illā caniciē humo iacentē. genuflexit et ip̄e: petens veniā et misericordiā. Et dicēte patriarcha. Deus nobis omnib⁹ indulgeat. surrexerūt et ingressi sunt ambo ecclesiā. et tunc cū multo gaudio et leticia asstitit altari. cū mūda p̄scientia volēs dicere deo. dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nostris. Ita autē sana extunc et p̄pūcta mēte factus ē lector ille ut p̄s biteri p̄secratōe potiri mereret.

De litigio q̄d habuit cū patricio

Diferi q̄dam sanctorū patrū dixerunt. Angelorū est nullaten⁹ litigare. sed in om̄imoda et p̄petua pace cōsistere. hōim nō est altricari: et statim conciliari. demonū autē est litigare et totaz diē trāsire inreconciliatos. Hoc p̄terea p̄fati sumus amatores xp̄i p̄pter p̄ntem narratōem. Placuit alio tpe huic nobili vna cū memorato niceta patricio de quadā publice altricari. Modus autē litigij erat talis. necessariū est eū dicere cū sit anime vtil. Patricius q̄dem disponere volebat forū p̄pter lucra publica. patriarcha autē id nō patiebat. paupum ī hoc p̄curās salutē. Multum ergo corā secretario p̄tēdentes: et inflexibiles manētes: recesserūt ambo abinuicē irati et inreconciliati. Erat autē hora quinta et q̄dem patriarche erat refragatio et amaritudo p̄ mādato dei. Patricio autē p̄p̄ cuniarum lucra erat. Tamē ait ille iustus. neq̄ p̄ratōnabili neq̄ p̄ irratōnabili occasione debet homo irasci. Adueniēte ḡ hora vndecima mādāt p̄ archiep̄s biterū vna cū clero patriarcha Patricio B dignū memoria h̄bū. Dñe sol ad occasum est. Cum autē hoc verbū ille audisset. nō tolerās. cordis sui ardorē. sed tanq̄ diuino igne inflā

matus sancti sermōe p̄pūctus est. infectus q̄ lacrimis statim tor⁹ factus est. et surgēs venit ad beatū hunc. Quē cū vidisset ait. Beneuenisti fili? ecclesie obediēs voci e⁹? Mittētib⁹ igi⁹ ambob⁹ methanoēā. i. penititudinē siue recognitiōem. et amplexantib⁹ alterutrū sederūt. et ap̄iens os suū patriarcha dixit. Crede mihi dñe nisi quia vidi te valde tribulatū de B iā n̄ p̄gritarer ego venire ad claritatē tuā. Etenim dñs et deus nē. ip̄e circūibat ciuitates et castella et domos visitando hoies. Oib⁹ autē hūilitate summi sacerdotis edificatis. et admiratōe plenis r̄ndit ad eū Patricius. Crede pat̄ter. qz vltorius nō capiēt aures mee eorūz vba qui litigiosas mihi suggerūt res. tūc sapiens doctor dixit ei. Crede fili et frater. si omnibus his voluerim⁹ credere multo rū peccatorū erimus dñi. maxime in tpe B q̄n facti sunt multi hōim inuicem odiētes. Multotiens enim et mihi suadere tēpta uerūt h̄j qui suggerēbāt mihi dispositōes rerū. et cū facerē sepe finem. ut seduct⁹ fueram. postmodū alij q̄dam suggerēbāt mihi q̄ fuerim decept⁹ in capitulo. Cū ergo secūdo et tercio hoc fuissē p̄p̄sus dedi tēminū mihi metip̄i. absq̄ vtrozūq̄ p̄te ne dare diffinitōem alio in capitulo. Et si q̄ suggerēbāt mihi mentirent. ip̄i p̄nā soluerent quā accusatus ferret: si cōtra eū calūnia vaciter fuisset iniecta. Et ex eadē die i p̄uide suggerere mihi cōtra aliquē omnino aliqd nullus iam ausum habet. qd̄ de p̄sco et moneo magnū de corē tuū fili similit̄ facere. Sepe em̄ et cedes iniustas faciūt q̄ sublimitatē creditā habēt si fuerint verbis sualozis cōmoti. et si sine cruciatu ceciderint que ad eos veniūt capitola. Et patricius tanq̄ a deo iustus pactus est ei? mādātum se custodire omni tpe illesum.

De Gregorio nepote suo.

Iste memorabilis habebat quendam nepotē nomine Gregoriū. Una itaq̄ die r̄ faciē iste cū quodam ciuitatis tabernario rixam. quicūq̄ ab eo seuerē affectus est. q̄ amare volēs nō solū qz publice. verū etiā qz a viliori intono rat⁹ effz. maxie nō qz erat nepos p̄iarche

subijt ad eū in p̄clani eo in secreto morante
flens rebemeter. Cū autē hūc estuantem
et lacrimantē vidisset mitissim⁹ p̄sarcha
interrogat causam d̄tinentis eū anrietatis
scire hanc volēs. Cūq; ille nō posset p̄ ama
ritudine q̄ circūdederat eū exprimere ser
monē. hū q̄ p̄sto fuerunt qm̄ eū exhonozari
a negociatore p̄tigerat ceperūt recitare ar
chiep̄o causam. et qz nō debuerat inquit
ita sanctitas v̄sa p̄temni vt p̄prios suos ac
p̄p̄inuos a despectis exhonozari pateret
homibus. Ille autē verus medicus volens
primo veluti emplastro quodā curare ne
potis sui furiam. et tñ tanq̄ ferro incisioez
z liberatōem passionis p̄ sapientissimū os
suum bincafferre. talib; d̄bis cepit extin
guere morbū et dicere. Et om̄ino ausus est
aliq̄s os apire et p̄tradere tibi. Crede fili
mi patri tuo. qm̄ faciā i eo hodie rem ut to
ta alexandria miret. Cūq; vidisset eū. re
mediū recepisse. et tristitiā cunctā piecisse
putantē vicz q̄ ageret p̄tra eū q̄ se p̄tumeli
is affecerat. et faceret eū flagellari per euz
qui sup̄ forū erat p̄stitutus. z a varijs pom
pis delonestari. dicit ei deosculās pectus
ip̄ius. fili mi si ex d̄tate humilitatis mee
nepos existis. p̄para teip̄m et flagellari et
p̄uicia pati ab omni boie. Vera em̄ p̄gna
tio nō ex sanguine et carne sed ex d̄tate mē
tis p̄gnoscit. Cōfestim̄ igit̄ accersiuit eum
qui sup̄ caupones erat p̄stitutus. et p̄cepit
erne ab illo caupone accipet. neq; cōsuetā
sua neq; publicā. neq; pensionē ergasterij
eius. Et ip̄e em̄ sc̄tissime ecclesie erat. Et
oēs expauescentes immobilē longanimita
tē eius intellexerūt esse h̄ qd̄ dixit. quoni
am faciā in eū rē vt miret̄ tota alexandria vi
delicet. qz non solū vicissitudinē nō red
didit. verū etiā p̄ vltōe adiutorij imp̄dit

De Damiano dyacono.

Delictatū est aliq̄n hūic b̄tō q̄ qui
dā clericorū maliciā i corde aduer
sus quēdam resuaret. z in recōci
liatus ei p̄maneret. Ille d̄o q̄rebat huius
nomē et gradū. In crastinū ergo die d̄ni
co didicit hūc Damianū noīe. dyaconum
autē esse officio. Precepit itaq; archidya
cono vt libi qm̄ idē Damianus ad ecclesiaz

veniret demōstraret. Igit̄ cū in crastinum
statio d̄nico die fieret. venit idē dyaconus
ad statōem. et vidēs archidyaconus ostē
dit eū p̄sarche. Ob eā em̄ tantūmodo cō
trouerhiā astabat tūc pontifex sancto altari
qd̄ d̄o vellet facere nulli credidit. Cū ergo
venisset dyaconus Damian⁹ vt suscipet ab
eo sanctā p̄mūionē s̄m p̄p̄riū gradū. tenuit
manū illi⁹ ille sc̄tūs et dixit. Glade p̄r⁹ re
cōciliari fratri tuo. z tūc venies digne susci
pe immaculata immemor malicie xp̄i mi
steria. Reueritus ergo corā tāta multitu
dine clericorū p̄tradere illi. maxime in ta
li loco z in tali horēda hora sp̄p̄odit h̄ fa
cere. et tūc de sancti misterijs dedit ei. Igit̄
tur extūc oēs clerici z laici custodiebat se
ne inter se maliciā retinerēt. timētes ne et
ip̄os p̄funderet: triumpharetq; quēadmo
dū et illū dyaconū.

**De eo q̄ habuerit scientiā
diuinarū scripturarū.**

Habebat qdā sanctissimus hic vir
diuinarū scripturarū. nō autē in
sapientia s̄mōis tāq; ex inani glo
ria. sed p̄ eandē ip̄am operū actōem et man
datorū obseruatōem et in secreto quotidia
ni p̄siliij sui nullus s̄mo ociosus audiebat
nisi forte ordinatio rei ciuilis erigeret. sed
aut relatōes sanctorū patrū aut scriptura
rales questionēs. aut dogmatica. p̄bleuma
ta p̄pter multitudinē nec nominandorū he
reticorū que regionē circūdederat. Si d̄o
alicui aliq̄s detrahete incipiat. hūc p̄sarcha
p̄ alterā sermocinatōem vt sapiēs in
geniose remouebat. Et si itez p̄manebat ni
hil qd̄em ei dicebat. s̄z hūc annotās p̄cipie
bat hebdomadario ne lineret vlteri⁹ eum
intrare cū his q̄ nūciabant. q̄tenus p̄ eum
ceteros tēptaret atq; erudiret.

**De eo q̄ imp̄fectū sibi iusserit
tumulum p̄parari.**

Diffinitōem autē et aliā quam as
fectauit hic sc̄tūs nō est postpone
re. Audiens em̄ q̄ postq̄ corona
tur impator nullus vn̄uersi senat⁹ z astā
tiū exercitū antiquū memoriale ei aliq̄
nūciat. sed mox hū q̄ dicunt̄ monumētōrū
edificatores sumāt q̄ttuor vel q̄ncq; minus

cias marmorū pusillas de diuersis colorib⁹
et ingrediant ad eū ⁊ dicant. **D**ñe quali
metallo impiū tuū iubet fieri monumentū
tuū. **I**nsinuantes videlicet tibi. quia tanq̄
homo corruptibilis ⁊ transitorius curā ha
beto tue anime. et pie regnū dispone. **I**mi
tatur ⁊ iste beatus veraciter hanc dignam
laude traditionē. ⁊ p̄cepit sibi monumen
tū edificari. vbi ⁊ reliqui p̄decessores eius
patriarche iacebant. **I**mpfectū dō mane
te vsq̄ ad obitū suū. vt impfecto existente
p̄ celebrem festiuitatē assistente clero in
gredientes qui dicebant studiosi dicerent
ad eum. **D**ñe monumentū tuū impfectū
est. p̄cipe ergo vt cōsumet. eo q̄ nescias q̄
hora sur veniat. **H**oc autē faciebat ille san
ctus. vt ita fieret. volens imitationē bonā
et post se futuris relinquere patriarchis.

De hijs que hierosolimā misit.

Domino ob multitud. nē peccatoꝝ
nostroꝝ p̄mittēte. p̄pria tēpla que
erāt iherosolimis a p̄ntiendis a
deo p̄s cremari discens h̄ sanctissim⁹ pa
triarcha in multa egestate eē sanctū ⁊ mo
destum patriarcham iherosolimoz. **A**d ho
rum releuationē ⁊ edificatōem mittit ei nū
mismata mille ⁊ mille saccos plenos frumē
to. ⁊ mille legumina. mille libras ferri. mil
le restes siccatōꝝ pisciū. qui menomene di
cunt. mille vascula vini. ⁊ mille egiptios
oparios mittēs ei p̄lras. **D**a mihi veniaz
vere xp̄i opator. nihil dignū templis chri
sti mittenti. **V**ellē em̄ crede mihi si esset
ueniens ⁊ ipse eo venire ⁊ opari in domo
sancte chrisi resurrectōis. **V**eruntū illud
rogo honorandū caput tuū. vt nullatenus
hoc ip̄tes minimo nomini eriguitat̄ mee
sed potius hoc petas a xp̄o vt ibi me p̄scri
bat. vbi veraciter conscriptio beata p̄sistit

De vili ei⁹ strato ⁊ optorio p̄ciolo.

Aripit ille sanctus ⁊ hoc bonū di
co vicz quo infimo stratu recūber
ret. ⁊ vili⁹ opimētis i cellula sua
vteret. **Q**d cū audisset quidā possessoz ci
uitatis. ascendens ad eū ⁊ videns. q̄ opto
rio scisso ⁊ laneo tegeret. transmisit ei coo
ptorium nūmismatū triginta sex. rogās m̄
tum eū vt eo coopiret ad memoriā mittēt̄

Ille vero hoc suscipiens p̄pter multā viti
postulatōem. coopertus est hoc vna nocte.
p̄ totam pene noctē dicebat ad semetip̄m
vt recitabant cubicularij eius. **Q**uis dicit
q̄ humilis Jobānes. habebat enim semp
verbū istud in ore. pallio triginta sex nūmis
matū tegatur. et fratres xp̄i frigore necent̄
Quanti sunt modo q̄ dentib⁹ stridūt p̄ gla
cie. **Q**uanti sunt modo q̄ p̄sūtū habentes
subtus dimidiū et supra dimidiū. et nō pos
sunt extēdere pedes suos. sed dormiunt vt
glomus tremētes. **Q**uanti in mōte dormi
erunt incenati et sine lucernis. habētē du
plū cruciatum tā ex frigore q̄ ex ieiunio.
Quanti desiderāt saturari de folijs oleruz
que p̄ciunt de coquina mea. **Q**uanti vel
lent tingere panē suū in scemate q̄ p̄ci
unt coci mei. **Q**uanti cupiūt vel odorare. vi
nū q̄ fundit̄ in cellario meo. **Q**uanti sunt
in ciuitate ista in hora hac p̄grini nō habē
tes vbi hospitent̄. et in foro iacent fortal
se et pluuia madefacti. **Q**uanti putas h̄nt
totū mensem vel etiā duos non gustantes
oleū. **Q**uanti sunt qui nō habent alterz ves
timentū in estate: et alterū in hyeme. et ita
miserijs affliguntur. **T**u dō expectās etiā
am eternā iocunditatē assequi. et vinū bis
bis. et pisces immanes deuozas. ⁊ in cubi
culis demoraris. modo autē cū omnib⁹ ma
lis. et in cooptorio triginta sex nūmis
tū te calefacis. **V**eraciter ita viuēs etiā ta
li laratōe conuersans nō expectabis illic p̄
paratis gaudijs frui. sed audies vtiq̄ q̄
⁊ diues ille audiuit. recepisti bona in vita
tua. paupes vero mala. **H**ūc ergo p̄solan
tur. tu vero cruciaris. **B**ndictus de⁹ humi
lis **J**ohannes alia nocte nō coopietur illo
Iustū est enim et h̄n acceptū deo. vt tegan
tur centum q̄draginta q̄ttuoz fratres et dñi
tui q̄ tu infelix. **V**erundabant dō q̄ttuoz
tecanelle nūmismate vno. **H**oc ergo trās
misit illud in crastinuz vt renundaret. **E**t
videns is q̄ obtulerat emit illud triginta sex
nūmismatib⁹. et rursus obtulit patriarche
Cū dō in crastinū vidisset illud. emit hoc
similiter. et rursus obtulit patriarche de
p̄lens vt tegetet ab eo. **C**ū aut̄ tercio hoc se
cisset. dicit ei gratulabundus ille sanctus

videbim? quis deficiet: ego an tu. **E**rat enim opulentus valde. et suauiter quasi vindemiat abbat eum ille sanctus paulatim ab eo multa auferens. et dicebat semper quod posset aliquis intentione dandi pauperibus expoliare diuites. et ipse etiam hypocamulum. id est vestimentum quod subtercamisiam est ab eis beniuole auferre. et non peccat. et maxime si sunt aliqui immisericordes et auari. **D**uo enim lucra facit. vnum quidem quod auras illorum seruat. alterum autem quoniam et ipse ex hoc mercedem non modicam habet. **A**ttulit autem et ad credulitatem verbi et testimonium verax. quod circa sanctum et Epiphanium et Johannem episcopum iherosolymorum factum est. quod sanctus Epiphanius per arte tulit argentum patriarche videlicet Johannis eiusdem et dedit pauperibus.

De Petro thelonario **R**

Dignu et agruu predicto capitulo referebat semel coram omnibus iste sanctus dicens. habebam inquit quendam ministrum in apoteca mea in cypro fidelem valde. et virginem usque ad obitum suum. **H**ic ergo narrabat mihi quod in affrica existente me facta est res hominibus. **P**ermanebam enim ait cum quodam thelonario. diuite relictiter et misericorditer. **S**emel ergo pauperibus in hyeme sedentibus ad solis: seque calefacientibus. ceperunt singuli domos elemosinatozum collaudare et preis ozare per singulos eorum. similiter et domos elemosinam non facientium vituperare. **I**nter que homo venit in medium eorum et nomen senioris mei thelonarij. et ceperunt singuli interrogare primum. **V**ere tu frater accepisti aliquando de domo illa benedictionem. **E**t omnibus interrogantibus inuicem nullus inuentus est accepisse aliquem de domo eius aliquid. **D**icit ergo vnus ex eis. **Q**uid dabitis mihi et ego accipiam hodie ex eo benedictionem. **E**t facientibus cum eo pactum venit et stat foris portam domus: expectans quoniam ad domum suam reuertere. **E**t dispensatione dei puenit similiter ipse ingrediens portam et aial portas siliginis a mancipio causa predicti ipsius. **V**ides igitur egenum et non inuenies lapidem per furorem arripit siliginem de clitella et iactauit in faciem eius? **I**lle homo suscepit eam et abiit ut satisficeret precatribus suis quod ex eisdem manibus eius ac-

cepisset eam. **I**taque post duos dies egrotauit infirmitate ad mortem idem thelonarius et vidit in somnis seipsum eodem ponentem. et suos actus omnes super stateram appondere. **I**n vna quidem acie congregabantur mauri quidam deformes. altera autem acies aliorum quorundam erat candidatorum et terribilium specie. qui nihil inuenientes boni ut et ipsi appenderent eis aduersum mala opera que collecta erant a mauris in acie ipsorum nimis turbabantur et tristabantur: et mente presternabant ad alterutrum et dicebant **E**rgo nihil hic habemus? **T**unc dicit vnus eorum. vere nihil habemus nisi vnam siliginem quam dedit ante duos dies christo. et ipsa non voluntarie. **E**mittentibus eis siliginem equalitas facta est. **T**unc dicit thelonario huius que appa-ruerant ei candidati. **G**rade et adde ad siliginem hanc. nam vero mauri istite apprehendent **E**uigilans ergo agnouit que visa sunt ab eo non esse mendacia sed vera. **O**mnia vero que a iuuetute sua commiserat. et quorum ipse erat oblitus videbat ethiopes illos congregare: et deportare ad libram et dicebat. **V**e re si vna siligo quam iactaui per furorem ita profuit a quantis malis se liberat que dat in simplicitate sua bona indigentibus. **E**t de cetero ita modestus et prudens atque summus elemosinator factus est ut etiam corpori proprio non pecceret **C**orrigit homo aliquem pro consuetudine. procedere eum diluculo ad thelonium. et obiurat ei nau- ta qui a naufragio nudus ut natus est euaserat. et cecidit ante eum rogans ut protectionem apud eum impetraret. **I**lle ergo putans quod egenus esset. expoliavit se elophozium suum quod illius melius erat. et dat ei. rogauitque eum ut hoc ipse vestiret. **P**ergens homo ille erubescens vestiri se dedit illud venditori ut vendidaret **E**t cum recederet thelonarius vidit hoc suspensum. et tristatus est vehementer. et ascendens domum suam nihil passus est gustare. sed claudens ostium conclauis sui sedebat plorans. **E**t cogitans quia non sui dignus ut mei memoria haberet egenus. **C**um ergo anxietate obdormiuit. **E**t ecce vidit quendam speciosum tanquam solis ferentem crucem super caput suum. et elophozium quod dederat naute assistentem sibi. et dicentem. **Q**uid ploras domine petre. **H**oc ei erat ei nomen. **I**lle homo dixit ut ad deum dispu-

fans. Quia dñe ex quibus largitis nobis
 damus alicui .et in turpe lucrū vertit acci
 pientes. Tūc dicit ei. Cognoscis B. Et oñ
 dit ei. quia deintus restitus esset eius elo
 phorio. dicit ei. Ecce ego illo restitor ex quo
 dedisti mihi hoc. et grās ago voluntati tue
 bone. quoniā frigore affligebat et cooperu
 isti me. Ad se ergo reuersus admiratus est
 et cepit beatificare egenos ⁊ dicere. Uiu
 dñs si inopes christus meus sunt nō mori
 ar et fiam tanq̄ vnus ex eis. Accersito ve
 ro notario suo quē et emerat dicit ei. Se
 cretū volo credere tibi ⁊ crede si p̄pale
 ris me barbaris vendā te. aut si nō audieris
 me. Dat dō ei decem libras auri ⁊ dicit ei
 Glade ⁊ eme tibi negociū et sume me ⁊ duc
 in sanctā ciuitatē. et vende me cuiusq̄ xp̄ia
 no. et p̄cium da paupibus. Notario autē
 recusante dicit ei iterum. Quoniā si nō me
 vendideris ego vēdam te barbaris ut p̄dixi
 tibi. Obediuit ergo ei notarius. et puen
 entibus eis ad sancta loca. inuenit idē no
 tarius amicum suum charū: fabrū argenta
 riū qui damna inciderat. Ad locutōez ve
 nientibus ambobus dicit ei notarius. Au
 di me zoyle. et eme seruū vnum. q̄ habeo
 bonū vt dicat homo q̄ patricius sit. Et au
 diens argentarius q̄ seruū haberet admi
 ratus est ⁊ dicit ei. Crede mihi quia nō pos
 sideo vnde illū emere possim. Dicit ei tur
 sum notarius. Accipe mutuū et eme eum.
 multum enim est bonus. et benedicet tibi
 deus p̄ eum. Acquieuit ergo ei. et emit euz
 sordidis vestibus indutū in nūmismatib⁹
 triginta. Relinquēs autē eū notarius abiit
 constantinopolim. satisfaciens q̄ nulli hoc
 manifestaret. et q̄ de p̄cio nequaq̄ sibi reti
 nendo aliquid defraudaret. sed B totū pau
 peribus daret. Ergo aliquñ idem petr⁹ coq̄
 nabat dño suo. aliquñ autē lauabat p̄anos e⁹
 nunq̄ aliquādo in quolibet horū assuetus.
 Afflixit autē seipm et ieiunio multo. Cū ve
 ro vidisset se benedici dñs eius sup omne
 benedictōem. dicit ei recundatus enormē
 eius virtutē et humilitatē. Volo humilis
 petre liberare te. et vt sis de reliquo frater
 meus. Ille vero noluit. Viderat em̄ eū fre
 quenter conuicia p̄ferre. et p̄cuti a cōfuis

suis. Habebant autē eum tanq̄ amentem
 ita vt et nomē ei imponerēt amentē. Quo
 rientiūq̄ ergo tribulabant euz conserui sui
 ⁊ dormiebat in tribulatōe. apparebat ei qui
 in affrica illi apparuerat. restitus esopho
 rio eius tenens ⁊ illa triginta nūmismata
 in manu dicens ei. Noli mestus esse fra
 ter petre. ego suscepi et p̄cium tui. sed sustē
 ta vsq̄ dñm cognoscaris. Post aliquot vero
 tempus venerunt a patria eius quidā argē
 ti venditores. vt orarēt ad loca sancta. ⁊ in
 uitauit eos ad prandiū dñs domini petri.
 Et cum ministraret statim ille p̄gnouit eos
 ip̄i autem dñm pranderent ceperūt affigura
 re eū. et inuicē ad aures dicere. Quāsilis
 puer iste dño petro trelonario. Ille dō oc
 cultabat quantū poterat vultum suū. Ite
 rū ergo p̄medentibus eis ceperūt dicere ad
 eū qui eos inuitauerat. Vere putamus res
 tibi magna euenit dñe zoile. etenim nisi et
 ramus publicā p̄sonam in ministerio tuo
 haberes. neq̄ sciebant certius q̄ erat de co
 quina et de seunio cōmutatus vultus e⁹
 Diu igitur cōsiderantibus eum dicit vn⁹ ex
 eis. Vere dñs petrus trelonarius est ⁊ sur
 gam tenebo eū. Valde enim impator audi
 ens tristatur de eo. q̄ dudum nō cōparuit
 Foris itaq̄ stans audiuit hec. ⁊ ponēs ca
 tinum a se nō ē ingressus. sed recto cursu cu
 curreit ad portam. Erat itaq̄ ei qui euz tūc
 habebat ostiarius mutus et surdus a nati
 uitate. qui p̄ nutum tantū ap̄iebat ⁊ claude
 bat. festinans ergo seruus dei exire diē sur
 do et mutus. Tibi dico in nomine christi.
 Ille dō audiuit statim ⁊ dixit. Etiam dñe
 Iteram vero ille ait. aperi. Respondit surd⁹
 ⁊ mutus sc̄do. Ego dñe. Statim ergo sur
 rexerit ⁊ ap̄uit ei. Et exēte eo subijt ostiari⁹
 et clamauit coraz omnib⁹ gaudens ⁊ exul
 tans. quia audiuit et locutus est dñe domi
 ne. Porro omnib⁹ qui in eadem domo es
 rant p̄teritis. quoniā audiebāt eū loquen
 tem. Iterū dicit ille quondā mutus. Ille
 qui coquinabat exijt currens. sed videte ne
 forte fuga lapsus sit. magnus em̄ seruus dei
 est. Quando discedebat dixit mihi. Tibi
 dico in nomine dñi. et mox vidi de ore ei⁹
 exēntē flammā et tangentē aures meas.

et statim audiri et locutus sum. Et erili-
tes et sequentes eum cuncti ulterius non vide-
runt eum. Tunc penitentiam omnes agebant
qui in domo illa erant. et ipse dominus eius qui
Petrus emerat. quia in tali ex honoraria ha-
buissent eum. et maxime hi qui vocabant eum
amentem. **Hec sunt beatissimi a deo honorati
Jobanis patriarche narraciones.** Non solum
enim de vita sua potestus erat volente profice-
re edificare. verum etiam de deo acceptus et ve-
racibus relationibus suis. et dicebat sem-
per hoc audientibus. Si proprio sanguini non
peperunt quidam hominum. sed hunc dederunt
in manus fratrum imo christi. quomodo putas
nos cum a lacritate et humilitate debemus de
facultatibus nostris dare christo et egenis at-
que pauperibus ut recompensationem recipi-
amus a iusto et mercedem redditorum deo in
illa timenda et horrenda retributionis die.
Qui nunc seminat parce: parce et metet.
et qui seminat in benedictionibus. id est large et ma-
gnanimitate: multipliciter et metet. hoc est.
bona illa hereditabit que omnem mentem tran-
scendunt.

De sancto Serapione.

S in omnibus ergo rectis moribus
iste sanctus adornatus. nec hoc care-
bat. valde enim diligebat eloqui de
actibus sanctorum patrum et eorum qui elemosi-
ne cultores fuerunt. Unum cum una diebus recita-
ret de vita sancti Serapionis qui vocabatur
Sindonius. et inveniret eum ut fecerat ami-
ctum suum de dissegeno. et iterum paululum
processisse illic et frigus patienti obviassse. et il-
li tunicam prebuisse. et quia nudus sedebat te-
nens sanctum evangelium et interrogatus a quodam
quis te expoliavit abba. demonstrans sanctum
evangelium ait iste. **Et alio tempore hoc ipsum evan-
gelium vendidisse et dedisse elemosinam. et discipulo suo dicente. Abba evangelium ubi est.**
et illo dicente ad eum. crede fili. qui dixit mi-
hi. vende omnia que habes et da pauperibus. ipsum
vendidi et dedi eis. ut in die iudicii habea-
mus fiduciam abundantioram ad deum. **Et quia
alias iterum vidua mulier petisset ab eodem
sancto Serapione elemosinam. quoniam esu-
riebat filii eius. et non habentem eum aliquid om-
ni no. tradidit se ei ut venderet eum ad minos**

grecos. quos etiam christianos fecit in paucis
diebus. hec leges sanctus de sancto Serapi-
one dicit ad eos. **Ue ve o philo christi. quod pro-
dest homini colloquente de actibus sanctorum
patrum. Credite mihi quia usque hodie putabam
quod vel aliquid facerem vobis quod habere possis
pecuniis. nesciebam autem quod et seipsum venderem
quodam passione superati.**

**Quia et accusatorem adversus monachum
non recipiebat. et de eo quem iussit flagellari.**

Sempiternum quidem honorabat monachi
cum scema sanctus hic. et colebat et com-
partiebat: ubi maxime aspicebat
monachum corporalibus utilitatibus angustia-
tum. habebat autem et hoc super multos precipu-
um. quia accusatorem quemcumque siue medacem
siue veracem non suscipiebat contra aliquem cir-
cum mactum monachico habitu. **Semel ei
evenit ex immisione quorundam criminato-
rum. perculisse eum aliquid tale quodam mona-
cho girante in civitate cum puella una iuven-
ta et petente elemosinam per dies aliquot. qui-
dam qui hoc viderat scandalisati et existi-
mantes quod mulier eius esset. attulerunt patriar-
cha contra eum querelas dicentes. Propter quod a
deo honorate derogat talis coangelice mo-
nachice vite scemati. puellam quandam habes
mulierem. **Uox ergo dei famulus putans per-
hibere contra deum permissa peccata tanquam qui ad
hoc ab eo esset. puctus. precepit mulierem qui-
dem flagellis cedi et separari ab eo. ipsum autem
herari et in carcere secreto recludi. **Dux ergo
cum omni celeritate iussio sancti in opus pro-
cederet. apparuit ei nocte per visum monachus
ostendens ei dorsum suum putrefactum. non
procentes enim ceciderant eum ecclesie defensoris:
dicens ei. Ita placet tibi domine patriarcha. hac
una vice errasti ut homo. crede mihi quia de-
primis est vita et mors. **Et hoc dicens disces-
sit ab eo. **Uane autem facto recordatus est il-
le beatus visionis nocturne. et sedebat super le-
ctum suum mestus. mittitque statim et convocat
per cancellarium suum monachum de loco in quo
erat reclusus. cogitans intra se ille beatus pa-
triarcha si similis esset illi qui nocte sibi ap-
paruerat. **Cum ergo venisset cum labore multo
neque enim propter plagas moveri poterat. **Cum
ergo vultum eius vidisset patriarcha remansit**************

sine voce in motu non valens loqui. sola autem manu sua innuit. ut se in lectulo suo locarent. In semetipsum vero reuersus et signatus rogauit monachum precinctum lintheo ut sine verecundia despoliaret se quatenus videret dorsum eius. si ita esset sicut et in sonis viderat. **C**hris ergo suauis ut idageret despoliauit se. Cum vero despoliaret ut monstraret dorsum suum viro sancto per admirandum dei consilium solutus est quo erat indutus amictus et cecidit in terram. et viderunt eum omnes esse eunuchum. Sed quia recesserat nulli hoc existeret manifestum. Quid tibus ergo eum omnibus et sancto pontifice et maxime dorsi eius preciosa verbera mittens mox segregauit illos qui hunc incosiderate tractauerunt. Venerabilissimo autem monacho complura ratiocinabat in ignorantia dicens se in eum peccasse et in deum verum et in hoc admonebat eum ille sanctus. Non inquit o fili ita sine custodia in ciuitatibus conuersari oportet eos qui sancto angelico vestro indumento circumamicti sunt. maxime et feminam circumducere ad scandalum aliorum videntium. Tunc monachus cum omni humilitate ratem reddebat sancto dicens. Crede domine non mentiar. Gaze eram ante paucos dies. et exiit me de ciuitate ut venirem ad salutare sanctum abbatem Cyrum obtulit mihi hec bene visa puella foris portam vespe incumbente. et accurrens ad pedes meos rogabat ut mecum ambularet. Dicebat enim se lebream esse et velle fieri christiana. et cepit eadem enarrare verbis horribilibus ut non permitterem perire eam. Timens itaque ego iudicium dei sumpsi eam estimans quod non immitteret temptatione satanas spatibus. nesciebam vero quod nemini parcat. **I**gitur venientibus nobis sanctissime pater et orationem proficientibus baptisauit eam ad sanctum abbatem Cyrum. et giraba cum ea in simplici corde. expolens modicum sumptum quatenus introduceret eam in monasterium. Cum hec audisset patriarcha dixit ei. Pater. quod abscondos seruos habet deus: et nescimus nos humiles. Et enarrabat hijs qui presto erant visionem quam viderat nocte de eo. et protulit patriarcha centum numismata de ma-

nu daturus ei. Dei autem amicus ille vero monachus non est passus accipere aliquid ex eis dignum memoria verbum ad patriarcham locutus est dicens. Ego hoc non postulo domine Monachus enim si fide habet horum non indiget. Si autem horum eget fide non habet. Quod maxime amplius satisfecit omnibus qui audierant quod seruus dei iste monachus esset. Genus flexit igitur patriarche et exiit in pace. Et tunc igitur plus honorabat et hospitio recipiebat monachos et bonos estimatos et matulos. et edificabat mox xenodochium seorsum et appellauit hoc in receptaculum omnium monachorum.

De hoc quod exibat ad mortuorum obsequia et quia mortuis preuidebat. de eo etiam quod in phidam captiuus ductus est.

Mortalitate aliquam ciuitatem comprehendente. ibat et ipse sanctus ut videret funerum obsequia. valde enim dicebat hoc esse proficuum et sepulchrorum considerationem. Vultoties vero affidebat et hijs qui morituri veratorem in exitu anime patiebantur. et ipse eorum oculos proprijs manibus claudere. memoriam habere ex beatissima piterna volens. et curam proprijs exitus precipiebat autem et collectiones pro defunctis impingere et sine dubio proficere. Et enim dicebat quia ante paucum tempus captiuus ductus est ad persas quidam. et descendens in phidam retrusus est in carcere quam appellabat Lethe hoc est obliuio. Quidam ergo fugientes illinc. venientesque in cyprum. et interrogati a parentibus illius. si forte vidissent eum respicientes dixerunt eis. quia non proprijs manibus sepeliuimus eum. Quod autem erat iste de quo interrogabant eos sed alius indistincte eum simulans. Dixerunt vero eis et mensuram et diem obitus sui. Illi vero tanquam pro mortuo faciebant ei tres collectas pro singulis annos. Post quatuor itaque annos venit in cyprum fuga lapsus a persis. Dixit ergo eis sui. Vere frater nos audiuimus quod mortuus esset et memoriam tuam faciebamus ter in anno. Cum vero audisset quod in anno ter faceret pro memoria. interrogauit eos in quo mense hec celebrarent. Et illis dicentibus. sanctis iherosolymitanis. et vnicam sancta atque sancta penthe-

coste. Dixit ille. quia tribus istis t[em]p[or]ib[us] an-
ni veniebat quidam c[on]didatus vt sol. ⁊ dis-
soluebat me a vinculis ferreis ⁊ a custodia
⁊ mouebat deambulādo tota die. ⁊ nemo
recognoscebat me. et in crastinū inuenie-
bar vincula ferrea portās. Dicebat igitur
sanctus ep[iscop]us. quia ex hoc discim[us] habere
dormientes quietē. quando p[ro] eis collectā
facimus.

**De eo qui rogauit p[ro] filio
et nauis sue saluatōe.**

Quod in actib[us] ap[osto]l[orum] audiui[m]us
factū. B[ea]t[us] frequēter et huic sp[irit]ualit[er]
tissimo accidebat. Videntes ei m[ul]-
ti indefinētē eius et inscrutabilē circa e[um]
gentes sp[irit]ualit[er] mouebant multoties ad-
vendēda multa de substātijs suis. ⁊ ferēt[er]
p[ro]bebant dei deuoto m[is]tro. Unde ⁊ quidā
ueniens vna dierū offerre ei septem libras
auri et dimidiā satisfaciēs sancto q[uo]d nō pos-
sederet aliud aliquid in auro. Petebat au-
tē ab eo cum multis genuflexionib[us] ut ora-
ret quatenus d[omi]n[us] deus filiū eius saluaret.
Habebat enim vnū solūmodo filiū q[ui] an-
norū quindecim. ut reduceret nauim eius
cum bono ab affrica. illuc enim abierat. Ac-
cipiēs igit[ur] summus sacerdos quantitatē
auri de manu ei[us] ⁊ miratus est eū tam esse
magnanimū ad offerendā totam quantitatē
tē auri quam possidebat. Oravit quidem
ei et in facie multū. et sic eū dimisit. Tamē
p[ro]pter eius multā fidem posuit subtus san-
ctā mensam ligaturā quantitatis patriar-
che in oratorio cubiculi sui. et synaxim fe-
cit statim p[er]fectā sup[er] eam. p[ro] illo quib[us] ob-
tulerat satis abunde q[ui] deū rogans quate-
nus et filiū eius saluaret. et nauem eū salu-
te reduceret. Im[mo] q[uo]d fuerat postulatus ab illo
Nec dū ergo triginta trāsactis dieb[us] defū-
ctus est filius hominis illius q[ui] obtulerat se-
ptem libras et dimidiā patriarche. ⁊ i ter-
cia die mortis pueri recepit et nauim suā
ab affrica. in q[ua] erat et frater germanus eius-
dem viri creditor. Et veniens iuxta forum
nausfragium ptulit et pdidit totū quo erat
plena. et nō sunt saluate nisi anime et vna
scapha vacua. Cū ergo et hunc casum di-
dicisset euenisse sibi. d[omi]n[us] nauis et pater pu-

eri s[un]t verbum p[ro]phete paulominus. Habi-
tauit in inferno anima eius. Nondū enim
tribulatōne filij sui extincta. comprehēdit
eum et nauis. Relata sunt itaq[ue] omnia q[ui]
acciderāt ei patriarche. et pene plus q[uam] is q[ui]
hec p[ro]fessus fuerat in tristitia morabatur.
maxime p[ro]pter filium eius vnicū. Resci-
ens ergo quid faceret: rogat misericordis-
simū deum vt cōsolaretur v[er]ū iuuen-
sa pietate sua. Conuocare enim eū et conso-
lari in facie sanctus erubescibat. Verūta-
men mādauit ei vt nullatenus desperaret
neq[ue] vero sine iusto iudicio deus facit ali-
quid. sed omnia in hoc quod nos ignoram[us]
Ergo vt non perdat mercedem quam fecit
in septem et dimidia libra auri. et fidē quā
possidebat circa sanctū patriarcham. iam
vero vt et nos in temptatōnib[us] que nobis
eueniunt quando aliquid boni fecerimus.
impturbati et gratias referentes ad deum
p[er]maneamus. vidit in somnis iam dictus
vir philochritus postera nocte quendam
quali in habitu sanctissimi patriarche dice-
tem sibi. Et quid tribulatis frater et me-
rore dissolueris. Nonne tu me rogasti vt
peterem a deo vt saluus fieret filius tuus.
Ecce saluus fact[us] ē. crede mihi si viueret
p[ro]bauis et immundus homo fieret. et d[omi]n[us] na-
ui tua. vere nisi deus placaret. p[ro] bono quod
fecisti p[ro]auitati mee sententia erat data. q[ui]
tenus tota ut iacet cū animabus in profun-
dum pergeret et p[er]deret fratrem tuū. Sed
surge et glorifica deum qui dedit tibi eum.
et saluauit filium tuū mundum de hoc se-
culo vano. Cu[m] vigilans itaq[ue] vir inuenit cor-
suum consolatū et vniuersam tristitiā eius
eiectam. et indutus vestimenta sua venit
cursum ad honorabilissimū patriarcham et
iactat se ad pedes eius gratias agēs deo: et
ei. et enarrās visionē quam viderat. Quā
audiens iustissimus dixit. Gloria tibi beni-
gne et misericors deus. qui et deprecationē
peccatorū exaudis. Iterūq[ue] ad hominē dixit.
Nequa q[ui]o fili gratiā hanc oratōi mee
ascribas. sed deo et fidei tue. Hec enī omnia
ista impetrare valuit. Erat enim valde hu-
militer sentiens sanctus verbis scilicet atq[ue]
prudētia.

De episcopo amatore pecunie.

Pergebat aliquādo hic beatus ad
visitandos paupes in locū qui di-
citur cesariū. illic enim eis fece-
rat quasi tholos quosdā plixos ligneis ta-
bulis pauimēto strato ad requiescēdos eos
et simul cū storis et raconis p totā hyemē
quodam eorū erunte secū ep̄orum qui cū
eo erant. amatore pecunie passibili mō p̄-
so. Dixitq; b̄t̄s p̄archa ad euz. **A**ma ac
honora frater throile fratres xp̄i. hoc enim
ei erat nomen. **N**ūciauerūt em̄ quidā p̄i-
arche q; triginta libras auri portaret in ip̄a
hora domestica eiusdem ep̄isopi throili ut
emeret specie argenti anaglisi gr̄a mēse sue
Ep̄iscopus autē tanq; veritus sermonem
patriarche. imo ad horā calefactus singula
dari omnibus fratrib; p̄cepit ei qui trigin-
ta libras illas portabat. **C**eleriter ergo hu-
iusmodi auri quātitas erogata est. **R**ecedē-
tibus itaq; vtrifq; patriarcha sc̄z: et qui in-
uitā vt ita dicā elemosinā fecerat ep̄iscopo
Throilo in p̄p̄is ep̄isopi velut quedam
amens et anime piculosa in eū cogitatio ie-
ruit. p̄pter pecuniarū datōnem. horrozis et
amoris pecunie et crudelitatis et negligē-
tie geminē euz sequebat̄ febre extra naturā
mixta. p̄ q̄d egrot; inuitus i lectū cecidit
Ebdomadario ergo a sanctissimo patriar-
cha ad eum veniēte. et ad mēsam eiusdem
patriarche eum inuitate recusauit. frigore
em̄ et febre se verari. p̄ quadam causa dice-
bat. **I**git̄ cū hoc audisset patriarcha mor-
agnouit causam. qz p̄pter exitum triginta li-
brarū infirmatus est ille inuitus elemosi-
nator. **E**rat em̄ ut p̄dictū est valde immise-
ricors et amator pecunie. **N**on sufferēs er-
go beatus se quidem sup mensam reficere.
illum autē sup lectum cruciari grauit̄. p̄-
uenit celeriter ad eum. ille v̄re sine super-
bia dixit ad eum hilari vultu. fac charitatē
fili throile. **E**stimas q; in veritate dixerim
tibi fratrib; huiusmodi datū. crede mihi
p̄ locum dixi tibi dare. **E**go enim volui p̄-
stare eis singula nūmismata. p̄pter sanctam
festiuitatē. sed quia nō habebat distributor
meus secū sufficientē quantitātē. huius rei

gratia mutua dediti eam mihi. et ecce at-
tuli tibi illas triginta libras. **E**t vero vi-
dit quantitātē ep̄iscopus amator pecunie
in honorabili manu sapientis existētis me-
dici et pastoris. febris q̄dem subito dispa-
rebat. frigus etiā recedebat: fortitudo qz
et corporis eius calor ad eū reuertebatur.
vt ex hoc nō posset latere hanc esse causā
repente comp̄ndentis eū cōmutationis
Suscipiens v̄ro aurum ab honorādis ma-
nibus patriarche. et nihil omnino cōtradi-
cens expectabat ab eo patriarcha conscri-
ptōnem abrenunciatōnis mercedis earū
que date sunt triginta auri librarum. **F**ecit
autē hoc cum gaudio throilus ep̄iscopus
scribens p̄p̄is manibus ita. **D**eus domi-
no meo **J**ohāni beatissimo patriarche hu-
ius alexandrinorū magne ciuitatis. da mer-
cedem triginta librarū que date sunt tibi.
quoniā ego recepi mea. **H**oc scriptū itaq;
sanctus accipiens sumplit secū et eundem
ep̄iscopū ad prandiū. vt enim iam dictum
est statim sanus factus est. **V**olens ergo
mercedis redditor deus corripere eum. si-
mul autem et ad miseratōnem contribula-
torum et compassionē erigere. ostendit ei
eadem die dormienti post prandiū patriar-
che in somnis qua mercede priuatus esset.
Vidit enim vt ait domū: cuius pulcritu-
dinem atq; magnitudinē nō potest ars ho-
minū imitari. et ianuam huius totā aureā
et sup ianuā titulū scriptū. mansio eterna
et requies throili ep̄i. **C**unq; hoc inquit le-
gissē gaudis sum. sciebam enim doman-
dā mihi ab impatore talis domus epulati-
onem. **N**ondum autē huiusmodi tituli su-
p scriptōnem p̄legeram. et ecce quidā regi-
cubiculari; habens secū et alios obsequij
diuini. et cum puenisset ad talem nitentis
domus ianuam dixit ad p̄rios officiales.
Depomite titulū istū. **E**t cū depouissent ite-
rū dixit. **M**utate eum: et pomite quem mi-
sit orbis terrarū rex. **E**t attulerūt: et firerūt
aliud a spiciēte me sup scriptū ita. **M**ansio
eterna ac requies **J**ohānis archiep̄isopi
alexandri em̄p̄a libris triginta. **E**t cum
hoc vidissem surrexi a somno. et magno
lummoq; pastori que visa sunt ei i somnis

enarravi. proficiens ea de causa **Z**broilus episcopus. et factus est extunc elemosinator magnificus. **De nauibus quarum Entbeca fuit in pditione.**

Dominus qui diuitias in tpe quodam beato Job abstulit. fecit simile et huic omni bonitate pleno sancto patriarche Jobani. Nauibus enim sanctis sine eccie sue splendebat violenta byem. in loco qui dicitur Adira piecerunt omnia sua que naues portabant. erant vero omnes naues simul. Erat autem summa multa valde entbecarum suarum. habebant enim tanta vestimenta et argentum. et alias res altiores. ut computaretur pondus quod fuit in pditionem quantitas cetero narioz trigintaquatuor. Plus enim erant quam crediderint naues capiētes per singulas decem milia modioz. Venientibus vero alexandriam et pgentibus. statim reliqui creditores et primi naute in ecciam cōfugerunt. Sanctus vero hoc audiens. et cām propter quā fugerant. mittit eis verbum manibus suis scriptum habens ita. Dominus dedit frēs dñs ut voluit abstulit sicut dño placuit ita factum est. sit nomē dñi benedictū. Erite filij nihil ex hoc veriti. dñs enim sollicitus erit de crastino. Ascendit itaque pene dimidij ciuitatis in secretū. Die autem altero volebant psolari nobile istū. ipse vero preoccupas cepit omnibus dicere. Nequē o filij et fratres causa nauium difficultatis tristemi. nā hūilis Jobānes credite inuentus ē culpabilis quippe nisi extollentiā haberē nullo modo hoc ferrē. Sed quod extollebat in hīs quod dei erant. et estimabā quod magna opa facerē dās quod bonū erāt sibi mihi euenit. volens ergo deus ut hoc intelligerē ista pmisit. Elemosina enim non vigilantē plerūque in extollentiā eleuat. inuitus vero casus hūiliat sustentē. Sit enim diuina scriptura. Paup̄tas virtūz hūiliat. Et iterū David b̄ sciēs dicebat. Bonū mihi quod tu hūiliasti me ut discā inuificationes tuas. Dū enim maloz factus sum noxius. quod datidē per vanam glīam perdebam. et quā per vicium meū pdite sunt tāte pecunie. habeo nūci iudicij animarū que in arto sunt. Verū dilectissimi qui tūc tpe iustitillius Job fuit deus. et nūc idem ipse est: quod

non propter egestatē meā. sed ob indigentū necessitatē nō derelinquet nos. Ipsi dixit. non te deserā neque derelinquā. Et rursum. Querite primū regnū dei et iusticiam eius. et hec omnia adijciēnt vobis. Volentes ergo consolari eum ciuitatis habitatores ut dictū est. ipsi magis inuenti sunt eōtra consolatiōnem ab eius beatitudine recepisse. Dimis ergo breue tpus p̄terijt et in duplum restituit deus et nouo nostro Job facultates. et iterū erat ipse magnanimus circa misericordiā. fortasse autē et religiosior quam ante fuerat.

De ministro cui duas auri libras dedit.

Ad extremā paup̄tatē. p̄ueniēti cui dā de domesticis ministris propria manu iste sanctus ut nullus sciret duas libras auri dedit. et audiens ab accipiēte quā hec accipiēs dñe vltimū nō habeo vultū intēdendi in honorabile et angelicaz faciē tuā. vere dignū laude ut sapiēs locutus est dñi. Nōdum inq̄ens sanguinē meum pro te frater effudi sicut mandauit mihi dñs mens xpus ihs.

De duce qui mutuū dare distulit.

Districtus quidam ab his qui pensionem exigebant. cū nō haberet quod daret. Erat enim regio in magna difficultate. eo quod fluvius nylus scdm consuetudinem nō irrigaret aquis terram. ipse abiens de p̄catus est ducem quendam magnatorū ut mutuas sibi daret quinquaginta libras auri. et dicebat se dare pignora si vellet dupla. Repromisit ergo dux dare ei ad p̄sens vero distulit. Extractoribus vero constringentibus eū vadit et ipse ad portū a quo cuncti recipiunt. vicz ad mitissimū et dignum admiratiōe patriarchā. Et nō dum pene propria necessitate ei narrauerat dixit sanctus ad eum. O fili si volueris et quo vestior indumentū. Et enim cū admirabili bonis et b̄ possidebat. quod nō poterat videre aliquē de necessitatibus lacrimāte et nō se statim se proprijs rigarū lacris vñ et mor petitiōnez volētis ab eo mutuū accipere adimpleuit. Et sequenti nocte vidit dux quod staret sup̄ altare quidam cui offerebant multi oblatiōes. et per vnāquā ponebant

accipiebant centū p ip̄a de altari. Erat au-
tem et patriarcha post tergum eius. Jace-
bat ergo vna oblatio añ eos in vno scamno
et dicit quidā duci. Glade dñe dux accipe
oblatōem istam et offer ad altare. ⁊ tolle p
ea centū oblatōnes. Illo v̄o pigritante cu-
currit patriarcha licet post eū staret. ⁊ tulit
hanc ante eū et obtulit. Et accepit sic oēs
centū de altari. Cuigilans itaq; nō poterat
discernere somniū. Misit autē et adduxit
eū qui volebat mutuū accipe vt p̄staret ei.
et cum venisset dixit ei dux. Accipe qđ pe-
tisti mutuū. Respondēs ille dixit ei. An tu
lit mercedē tuam dñe patriarcha. Etenim
te dño differēte me p̄pulsus sum ad illum
tanq̄ ad portū p̄fugere. Multa em̄ erat vis
inquietudinis exactorū. Cum ergo audiss̄
hoc dux ille. statim recordatus est somnij
⁊ dixit Vere bñ dixisti. ante tulit mercedē
tuā. ante tulit enim: ⁊ ve illi qui vult facere
bonū et differt. et enarrauit oīb; somnium
quod viderat.

De muliere que a genero suo iniuriā patiebatur.

Pergente aliquñ illo viro sc̄to ad tē-
plū sanctorū victoriosoz martirū
Ibiri et Iohānis in gliosa eorū
memoria orōnis gratia exeunte eo portā ci-
uitatis suscepit eū mulier p̄cidens ⁊ dicēs
Vindica me qm̄ iniuriam patior a genero
meo. Quibusdā ergo de obsequio eius qui
habebant p̄fidentia apud eū dicentibus. qz
cum reuersus fueris causam eius facies.
Respondit sapiētissimus. Et quō de? ora-
tionem nostrā suscipiet si ego istam postpo-
suero. Quis mihi spondit vt vinā ego i
crastinū et ibo ad xpm̄ p̄ ea rōem redditu-
rus. Et nō recessit de loco illo vsq; qđ satif
ei erat fieri faceret.

De sanctis videlicet Iohāne et Sophronio.

H voluntatē igitur memorabilis
huius que tota in deo erat. misit ei
deus viros sapiētes. et semp me-
morādos Iohānē et Sophroniū. Consi-
liarij enim erāt veraciter boni. quibus ⁊ tā-
q̄ patribus discrete obediebat. et ḡas age-
bat tanq̄ p̄stantibus maxime ⁊ viriliter a-

gentib; militibus p̄ pietate religiōis. Ete-
nim sp̄s sancti virtute freti. et cū seueria-
nis ac ceteris circa regionē existentib; im-
mūdis hereticis sapiētia sua ac disputatio-
nibus pugnā habentes et p̄flicti. multa q̄
dem castella pluresq; ecclesias similiter ⁊
monasteria ab ore taliū bestiaz tanq̄ boni
pastores euellere studuerunt. p̄pter qđ et
maxime plurimū honorabat sanctos hos.
ille vero sanctissimus

Sermo eius cōtra p̄cussorē.

Sed alicubi aliquē durū et inhu-
manū et p̄cussorē circa p̄rios les-
uos sentiebat ille bñs. hūc primū
p̄monebat et cū multa lenitate rogabat di-
cens. Fili veni qđem ad aures peccatriceſ
meas qđ ex opatōe inimici modicū duri-
tatis circa p̄rios pueros tuos seraris. h̄ rogo
ne des locū ire. Nō em̄ ut p̄cutiamus eos
dedit nobis hos de? h̄ ut seruiant. fortasse
v̄o nec p̄pter hoc sed ut sustententā nob̄ ex
quibus deus p̄stitit nobis. Quod em̄ mihi
dic et dedit homo et emit eū qđ ad imaginē
et similitudinem dei creat? honoratus ē. Nū-
quid em̄ tu dñs eius aliquid plus illo pos-
sides in p̄rio corpe. manū aut pedez vl̄ au-
ditū sine aiām. Nūquid nō similis est tibi
p̄ omnia. Audi luminare gliosum pauluz
dicentē. q̄t quot in xpo baptisati estis xpm̄
indulistis. Non ē iudeus neq; grecus. nō
est seruus neq; liber. oēs enim vos v̄num
estis in xpo. Si ergo eq̄les sumus in xpo.
⁊ adinuicē equales efficiamur. Etenim xps
formā serui assumpsit. docēs nos nō sup̄bi-
re contra p̄seruos n̄ros. Unus em̄ est dñs
omniū in celis habitās et hūilia respiciens
nō dixit sublimia sed hūilia respicit. Quā-
tum enim et aurū dedimus vt honorificatū
⁊ emptū eū sanguine diuino et dñico no-
bis seruituti subijciamus p̄pter eum celū
p̄pter eum terra. p̄pter eum stelle. p̄pter
eū sol. p̄pter eū mare ⁊ qđ i eo sunt. Est autē
qđ ⁊ angeli ei m̄strāt. p̄pter eū xps suos pe-
des lauit. p̄pter eum crucifixus est. et cete-
ra omnia p̄pter eum passus est. Tu autem
eum qui a deo honoratur inhonoras. ⁊ qua-
si nō sis eiusdē nature. nō p̄cēs feris. Dic
obsecro. velles quotiens culpas: vt mor-

redderet tibi deus. Nequaquam. dic quomodo oras quotidie dicēs. Dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Hijs et hijs sibi et vobis de inhabitante in se thesauro monēs hūc absoluit. et nisi didicisset istū emendatū pparabat et instruebat sensum afflictū vt fugam arripet et venditiōem peteret. et hūc pparans iustus statim liberū statuebat.

De puero orphano quem ditauit.

Aldiens aliqui cuiusdam elemosinatoris puerū orphanū derelictū. parētibus ipsius moriētibus. et in tanta paupertate puerari hūc. dicebāt enim hijs qui in testamento patris eius inuēti sunt testes. qz nō dimisit ei dñe pater eius moriens vsqz ad vnū nūmismā. sed habēs decem libras auri adducit eū ipsa hora qñ testamentū scribebat. et dicit ei. Has decem libras habe fili mi. qd vis dimittā tibi istas an dñam meā dei genitricē curatōrē et pui sorē. Puero vero eligente scām dei genitricē. pcepit dare cūcta paupibus. Et ecce in quibus sanctissime in multa inopia pstitit. nocte ac die domū dñe nre nō deseres. Cū ergo hec audisset a sciētibus sanctus hic. nemini aliquid dicēs: adducit quēdā tabellionē et narrat ei rem. dās ei terminūz vt nulli crederet. quā pcepit ei rē facere dice ns ei. Vade et in veteribus cartulis scribe testamentū noīe theopenti. et fac in eadē carta me et psem pueri cōsobrinos fratres et vade et dic inueni. Scis frater pgen? existēs pīarche nō debueras ita in paupertate cōuersari. et ostēde ei cartā et dic. Quomniā si erubescis. ego ordino causam tuam apud patriarcham. et vide quid tibi dicet. Cū ergo omnia q iussa sunt ei a patriarcha tabellio fecisset. venit ad eū dicēs: qz pactus est puer mihi vt ego loqr causam suam domino. et magnas gratiarū actōes referebat mihi. Dixit vero sanctus. Vade et dic ei qz locutus sum patriarche. Et dixit qm et ego scio. qz habuit sobrinus meus filiū. sed ex vultu hūc nō recognosco. Bene g facis adducēs hūc ad me. Adducēs ergo eū poeta et cartā secū. Cum vero puenissent tulit eū

secreto ille iustus. et cepit deosculari euz et dicere. Beneuenit filius consobrimi mei. Ditauit igit eū et vxorē tradidit in alexandria. et domū et omnia qbus op? habuit donauit ei. demonstrare festinās qm nō vere linquet dñs sperātes in se.

De impostore qui viginti libras auri mutuo accepit ab eo.

Intermisse autē et huius mādati curā habens hic admirabilē legē ponentis. volenti mutuari a te ne auertaris aliquādo nō. pbiuit aliquē huiusmodi ab eo suffragiū postulante. Unde b sciens quidā malignus et impostor petijt ab eo ut sibi mutuas daret viginti libras auri. Erat autē de his qui dicunt Galloz dromij. Galloz dromij dicunt mangones discurrētes et fraude decipientes. Contēnens ergo sanctū quēadmodū et alios multos dicebat. qz mihi nihil dedit. Quiescēt itaqz ecclesie pastores et ordinatores ut in carcerē hunc mitterēt et publicarent eius substantiā. Et imitator dicētis. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. qui solem suū orti facit super bonos et malos. et pluit sup iustos et iniustos. neqz qz istis cōsensit vt euz affligerent. His autem turbantibus contra eū. vtpote qui patris arche illuserat. et dicentibus ad eundē scām nō iustum est dñe. ut quod merito paupes accipent hic luxuriosus accipiat. Respondit ecōtra ille ter beatus dicēs. Credite fratres. qz si extra voluntatē acceperitis aliqd ab eo duo mādata trāsgrediemini et vnā adimplebitis. qñ et ad paupel data fuerit huiusmodi quātitas. Vnū quidē qz apparebitis impatiētes circa damnum et efficiemini alijs forma mala. alterū autē quoniā nō obediētes eritis dño deo dicēti. ab eo qui abstulerit tua ne repetas. Expedi ergo o fili ut efficiamur omnibus exemplū patiētie. Etenim apłus dicit. Quare non magis iniuriam sustinetis. quare non magis fraudem patimini. Et bonum est quidem veraciter frēs omni petēti dare. excelsus autē et honorabilis etiam non petenti. ei autem qui aufert vestimentum sine voluntate a nobis dare et tunicam: angelice vere nature

imitatio. imo diuine est. Ex hijs em̄ q̄ habemus dñs p̄cepit bñfacere p̄mo. **B**onum inq̄t facies fratri tuo iuxta qđ possidz manus tua. nō ex hijs q̄ ex lite ⁊ p̄tentōe ⁊ ab iniuria auferunt.

De abbate Vitalio

Senex qđdam magnus quasi āno- rum sexaginta. audiēs tales res beati voluit tēptare eū si possz v- bis suaderi ⁊ ad scandalū facile inclinare. ⁊ vt p̄tigit si p̄demnaret aliquē. Et habitā- prius in monasterio abbat̄is Seridonis. exijt ⁊ venit alexandriā. et sumit p̄uersatōem hoībz qđdem rēp̄hensibile: sed deo gratam. qui dat vt ait **David** singulis s̄m cor eoz. Ingrediēs itaq̄ ciuitatē scribit oēs que no- te erant meretrices. et cepit laborare opu- scula et accipe p̄ singulos dies siliquā vnā. **C**uzq̄ occūteret sol māducabat ⁊ intrabat ad vnā meretricū et dabat ei ereos num- mos: ⁊ dicebat. dona mihi noctē istā ⁊ nō li fornicari. Et manebat iuxta eā nocte illa obseruans illā ne fornicaret. Stabatq̄ a- resp̄e in vno angulo cellule vbi dormiebat mulier p̄fallēs et orās p̄ ea. ⁊ mittēs genu- flexiones vsq̄ ad aurorā. et exiēs accipie- bat verbū ab illa qđ nulli diceret actōnem eius. Ita agebat sp̄ q̄usq̄ vna earū manife- stauit vitā eius qđ nō ut fornicaret intraret ad eas sed ut saluaret. **O**rauit senex ⁊ cepit mulier a demonio vexari vt p̄ illā cetere ti- merēt. et nō manifestaret eū omni tpe vi- te eius. Dicebāt q̄ quidā ei qđ a demonio ve- xabat. **Q**uid est. **R**eddidit tibi deus q̄niā mentita es. **U**t fornicet em̄ ingrediē pessu- mus iste et nō ad aliud aliquid. **I**ā enim ⁊ sctūs **Vitalis**? **S** em̄ nomen erat ei. volens hōim gloriā fugere et aīas a tenebris reuo- care dicebat audiētibz cūctis cū laboraret i- ope et solueret resp̄i. **E**amus mō dñe olim nōna talis expectat te. vbi erat ergo ordo ip̄ius. **M**ultis ergo criminantibz ⁊ illuden- tibz ei dicebat. **N**ūquid ego nō vestio cor- pus vt oēs. **A**ut monachis solis irat? ē de- us. **V**ere et ip̄i hoīes sunt ut oēs. **D**icebat itaq̄ ei qđdam. **A**ccipe tibi vnā mulierē ab- ba ⁊ muta vestimentū tuum vt nō blasphē- mef deus p̄ te et habebis iudiciū que scā-

dalisanf animarū. **A**lle rñdebat eis itez dicebat ergo se demonstrare q̄si iratū. vere nō obandiā vobis. ite a me. **S**odo nihil ali- ud faciā vt vos nō scandalisem nisi accipi- am mulierē quatenus curā habeā domus ⁊ faciā malos dies. **Q**ui vult scandalisari scādalisef. ⁊ det frontem in parietē. **Q**uid vultis ex me. **N**ūquid iudices cōstituti estz a deo. **I**te: de vobis curā habetote vos pro me nō reddetis deo rōnem. **U**n? ē iudex ⁊ sancta dies iudicij qui singulis reddet s̄m opera eozū. **D**icebat aut̄ hec clamās. **Q**ui- dam ergo ecclesie defensorū hec multoties audientes ab eo referēbāt qđ fiebat. **D**e? vero sciens qđ nollet iste sanctus offendere abbatē **Vitaliū** induxit cor eius ne cre- deret eis. **R**ecordabat enim ante memora- ti eunuchi. sed increpauit vobemeter qui cō- tra **Vitaliū** abbatē accusatōnem ei affere- bant. dicēs ad eos. **Q**uiescite accusare mo- nachos. an nescitis qđ circa sancte memo- rie **Constantinū** impatorē actum fuisse. cō- scriptōnes que de eo leguntur contineant. **Q**uoniā ait. quidā nō timentes deū cū ce- lebraret secūda synodus in nycea ceperūt cōtra se dare in scriptis famas turpes bea- to illi impatori. quidam clerici qđdem existi- tes. quidaz monachi. et ad faciē adducens sanctus dei **Constantinus** accusatorē ⁊ ac- cusatū vtrūq̄ audiuit. **E**t cum inuenisset multas taliū criminatōrū veras esse accu- satōnes incēdit oīes que date sunt in scri- ptis malas opiniones dicēs. **C**lere si ppri- is oculis vidissem sacerdotē dei aut aliquē eozū qđ monachico habitu circumamicti sunt peccantē. clamidē meā explicarē et coope- rirem eū ne ab aliquo viderēf. **N**am ⁊ in seruum dei illum videlicet eunuchū ita pu- tastis et misistis me extra viam. et feci aīe mee peccatū magnū. confundens ergo eos multū absoluit. **S**eruus autē dei **Vitalis** a ppria opatōne non cessabat. **D**e p̄- cabatur ergo ut quibusdā post mortē eius in somnis manifestaret deus de se. ut impu- taretur in peccatū hijs qui scandalizabanf in eum. eo qđ rem quaz agebat dicerēt scā- dalo esse plenā. et nō haberet homo pecca- ti iudiciū ex ea quidqđ locutus fuisset.

Multas igitur de talibus mulieribus in spū
 cōdem induxit. hoc opatio eius et maxime
 qñ videbāt eū nocte extendentē manus et
 orantē p̄ vnaquaq̄ earū. p̄pter qđ quedaz
 earū a fornicatōe cessabant. qđdam hō acci
 piebāt viros et pudice querebant. qđdam
 hō et modis omnibz mūdū relinq̄ntes sin
 gularē vitā ducebāt. Nullus tñ sciuit vsq̄
 qđ ad eius dormitōem qđ ip̄ius admoniti
 one et orōe impudice muliercule a fornicatōe
 cessaret. Cū qđā die exeunte eo a pria
 talū mulierū diluculo obuiat ei qđā hō in
 mundus. intrās ad fornicandū cum ea. et
 cū vidisset sanctū vitaliū ex ea egredientē
 dedit ei alapā in faciē dicens ad eū. Usq̄q̄
 pessime illuzor xpi nō emendas te ab hīs nē
 qctis tuis. Qui dixit ad euz. Crede mihi
 accipies alapā a me hūili. vt tota alexan
 dria colligat ad clamores tuos. **N**ōduz
 breui tpe trāsacto dormiuit cū pace in cel
 lula sua sanctus Vitalius nemine sciēte
 oīno. Habebat ei valde pusillā cellulā sup
 locū qđ dicebat porta solis. Cū et plerūq̄
 cū collecta celebraret iuxta cellulā ei? in ec
 clesia metre. pueniētes qđā muliercularū
 harū ad alterutras dicebāt. **E**am? eamus
 iterū abbas Vitalius collectā habz. Et ve
 nientibz eis curabat eas. Igitur dormiēte eo
 vt p̄dictū est in p̄ria cellula et nullo sciēte
 mox qđam demon tanq̄ ethiops deformis
 astat ei qđ dederat alapā abbati Vitalio. et
 dat ei alapā dicens. Suscipe alapā quā mi
 sit tibi abbas vitalius. Et cadēs statim ce
 pit spumare. Cōgregata est igitur f̄m p̄p̄heti
 am vitalij pene tota alexādzia in violentia
 quā patiebat a demōe. et maxime qz soni
 tū date ei alape audierūt qđdam q̄si ad vni
 iactū sagitte. Post aliquantas hō horas i
 mentē rediens is qui patiebat scidit vesti
 menta pectoris sui et cucurrit ad cellulam
 clamās et dicens. Culpā feci tibi sue dei vi
 tali. miserere mei. Cucurrerūt hō cum eo
 omnes audiētes. Cū puenisset ad cellā san
 cti exijt iterū demoniū iactās eum oībz aspi
 cientibz. Et cū ingrederent̄ intro hī qđ cū
 eo cucurrerūt. inuenerūt sanctū stantē i ge
 niculis suis et orantē: et dño aiā tradētē
 et in pauimēto scripturā huiusmodi. **U**iri

alexandrini nolite ante tpus aliquō iudij
 care quousq̄ veniat dominus. Confitebat̄
 vero et homo qui a demonio vexabat̄ quod
 sancto fecerat. et quod dixerat sanctus ei.
Recitata sunt ergo beatissimo Johāni pa
 triarche omnia que circa sanctū Vitaliū
 acta sunt. et descedēs cū clero venit ad cor
 pus sancti Vitalij. et cum vidisset suscri
 ptōem dixit. Vere hanc humilis Johā
 nes p̄ deū euasit. nā alapā quā accepit qui
 patif̄ ego acciperē. **T**unc itaq̄ oēs for
 nicarie: et que abrenūciauerūt ex eis et vi
 ros susceperant. cū cereis et lampadibz p̄rei
 bant eum flentes et dicētes. p̄didimus sa
 lutē et doctrinā. **E**narrabāt em̄ iā p̄uersati
 onē eius omibz. et qm̄ nō p̄pter turpē rez
 ad nos intrabat. et qz nunq̄ aliquñ vidim?
 eum sup̄ latus dormientē aut vnā ex nobis
 tenentē manu sua. **E**t resp̄ndentibz eas
 quibusdā et dicētibz. quare hec nō oībz di
 cebatis. sed scādalisabat̄ in eo tota ciuitas
Enarrabāt iā capitulū qđ circa eā gestū est
 que a demonio vexatōem sustinuit. et quia
 hoc timētes tacebamus. **S**epulto ergo eo
 cū multo honore pmāsit is qđ ab eo correct?
 et sanus factus est faciēs memoriam eius.
Postmodū autē et renūciauit seculo. in
 gressus monasteriū abbatis Seridonis in
 gazam. et suscepit cellulā abbatis Vitalij
 f̄m fidem. et in ea pmāsit vsq̄ ad mortem
 suam. **A**t sanctissimus p̄iarcha multas ḡ
 tias egit deo. quia nō pmāsit eum peccare i
 seruum suum Vitaliū. **M**ulti autē multū
 extunc in alexandria p̄fuerūt sibi. et hospiti
 o recipiebant monachos. et munitēbant̄
 et vt nō p̄demnaret̄ aliquis ab eis qui ve
 nerat. fecit autē et sanitates post mortē ho
 norabile nomē sancti Vitalij p̄ diuinā gra
 tiam. cuius orōnibus det nobis dñs bonā
 p̄uersatōem et misericordiā in die qm̄ mani
 festabit abscondita hoīm. et nuda faciet cō
 silia cordiū.

De eo qđ puicia p̄iarche inferebat.

Recipiens aliquñ dari cuiādam pe
 tenti elemosinam decem nummos
 ereos tñ. conuicia patiebat̄ ab eo
 in faciē atrociter ille beatus. qz nō dederat

et quoties voluit. **H**is autē q̄ de obsequio es-
rant q̄rentibz cedere eum q̄ cōuiciabat. in-
crepauit eos vehemēter p̄tarcha dicēs. Si
nīte eū fratres. habeo ego. lx. annos blasse
mans p̄ opa mea xpm. ⁊ vnū puiciū n̄ por-
tabo ab isto. Et p̄cepit datori soluere saccu-
lū. vt lineret paupem tollere quantū vellet
p̄cium.

De interrogatōe circa elemosinatores.

S vero aliqui audiebat sapiētissi-
mū. qm̄ elemosinator est talis. ad-
ducebat eū in hilaritate seorsuz et
dicebat ei. **Q**uō fact⁹ es elemosinator na-
turaliter an te ip̄m cogēs. Unde q̄dā eorū
q̄ ab eo interrogabant verēcūdati occulta-
bant. q̄dā autē dicebāt ei. Propter qd̄ vn⁹
interrogatus a sancto r̄ndit ita. **C**rede mi-
hi dñe. qz nihil do aut facio boni. verūtamē
ip̄m qd̄ facio et p̄beo ex quibus et oratiōes
tue largiunt ita facere assueui. **E**rā pri⁹ val-
de immisericos et crudelis. et semel dāna
ptuli. et in subtilitatem deueni. cepit cogi-
tatio mea dicere mihi. vere si esses elemosi-
nator. nō relinq̄ret te deus. **S**tatu ḡ p̄ sin-
gulos dies dare q̄ncz ereos nūmos paupi-
bus. et cū cepissem dare statim satbanal. p̄-
hibebat me dicēs. **V**ere q̄ncz nūmi istiusf
ficiunt domui tue ad olera aut ad balneuz
p̄cipiendū. et statim tanq̄ si de faucib⁹ na-
torum meoz priuarē eos nihil dabā. **C**uz
vero vidissem qd̄ superarē a vicio. dico pu-
ero meoz singulos dies furare me nescien-
te quinqz nūmos. et da elemosinā. **S**um
ego enim trapzeta dñe. **I**lle v̄o bñfaciens
cepit furari denarios. **E**rat autē aliquādo
et siliqua. **C**ū ergo vidisset qz bñdicebam
⁊ diuitijs abūdabamus cepit ⁊ tremisses
furari et dare. **S**emel itaqz admittās bñ-
dictōes dei dixi ei. **V**ere multū p̄fuerūt si-
liquinqz nummi illi. **V**olo ḡ vt des decem.
Tūc dicit mihi ⁊ puer subridēdo. vade ora
furtis meis. **N**ā vere hodie nō haberem⁹
quem mādūcassemus panē. sed si est fur tu-
stus ego sum. **T**ūc ergo dixit. qm̄ tremis-
ses dabat et siliquas. et iā ex fide illi⁹ assue-
ui dñe ex animo dare. **E**dificatus ḡ sanct⁹
valde dixit ad eū. **C**rede mihi. multas p̄uer-
satōes patz legi. tale aliqd̄ nō audiui.

**De principe qui maliciam
seruabat in alterū.**

Maliciā seruante quendam indu-
strū p̄tra aliū principē. **Z**udiens
hic magnus iohānes monuit euz
tepe. et iualit ad p̄cordiā ⁊ nō potuit eū cō-
uertere ad pacē. **S**emel ḡ mittit ⁊ adducit
eū sanctus q̄li p̄ republica. et facit missas
in oratorio suo. nullū habēs secū nisi mini-
strū suū. **C**ū ergo sancta bñdixisset patriar-
cha. et orōnem dñicā inchoasset. ceperūt di-
cere tantū tres illi pater noster. **E**t cū p̄ue-
nissent ad s̄monē quo d̄r. dimitte nobis de-
bita n̄ra. sic et nos dimittim⁹ debi. nostris
innuit domestico p̄tarcha vt taceret. **S**i-
luit v̄o et patriarcha et remāsit p̄iceps so-
lus dicēs v̄rsū. dimitte nobis sicut ⁊ nos
dimittimus. **E**t statim p̄uersus sc̄t̄s dic̄
ei māfnetā voce. vide in q̄ terribili voce di-
cas deo. quoniam sicut ego dimitto ita ⁊ tu
dimitte mihi. **E**t tanq̄ ab igne statim cru-
ciatū ferēs p̄dictus princeps cecidit in faci-
em ad pedes sancti dicēs. **Q**uēcūqz iusse-
ris dñe faciet s̄p̄ tu⁹. et recōciliatus ē in-
mico suo ext̄ic cū omni v̄itate.

Quid erga quēlibet supbū agebat.

Supbū autē si videbat aliquem
bt̄is hūc q̄dem nō arguebat in fa-
cie. qm̄ autē eū in secreto suo seden-
tem videbat afferebat de hūilitate sermōel
vt p̄ tale magisteriū lenim p̄cuteret super-
bū: et modestum faceret dicēs ita. **V**iroz
dñi mei q̄ modo nō recordat̄ misera ania
mea humilitatis quā demonstrauit nobis
sup̄ terrā apparens filius dei. s̄z intumescō
⁊ extolloz sup̄ frat̄rē meū. si fuero modicū
aut pulcrior eo aut ditior aut gl̄osior. aut
principatū offi c̄q̄ cuiuscūqz habuero. non
intelligēs diuinā vocē q̄ dicit. discite a me
quia mitis sum ⁊ hūilis corde. et inuenietis
requiē animab⁹ v̄ris. neqz sanctorū voces
cogitans. quoniā q̄dam terrā. q̄dam cinerē
q̄dam v̄o v̄rmē ⁊ nō boiem. q̄dā autem
impeditioz et tardioz ligue se noiabant
Et qz yfatas qm̄ deum videre meruit. vt ca-
pit hō tūc immūda labia se habere p̄nūcia-
uit. **Q**uid enim nō sim būillis **N**ōne d̄ lu-
to factus sum: v̄n sunt et lateres. **N**onne

omnem quā puto habere gl̄iam vt flos feni
marcescit. **H**is ergo et b̄mōi v̄bis sapien
tissim⁹ q̄si de le dicens. eū qui languorē in
flationis ⁊ sup̄bie habebat cauterio p̄burē
p̄debat. **I**ntelligebat ei is qui vuln⁹ bate
bat. q̄ deo patriarcha bec intimaret.

Sermo eius ad humilitatis exemplū.

Hoc frequēter ille a deo honora
tus afferebat in mediū ad humi
litas arḡmentū dicens. **Q**uod si
siderassem⁹ ⁊ cogitassem⁹ dei misericordiā
⁊ bonitatē nec in celos subleuarem⁹ oculos
n̄ros. sed sp̄ in h̄mili habitu. ac prudētia de
gerem⁹. **U**t em̄ p̄terea q̄liter nō exites vt
essem⁹. p̄duxit nos factor ⁊ pctō ⁊ inobediē
tia deceptos itez viuificauit. ⁊ p̄p̄rio san
guine redemit a morte. ⁊ omnē terrā ⁊ ip̄m
celum in obsequiū h̄m̄i subdidit. s̄ ⁊ nūc
q̄liter peccantes nō dissipat. sed longani
miter magis expectat. imobilis illa natura
et patiens ille oculus. ⁊ nobis plerūq̄ blas
phemantib⁹. ipse consolatur ⁊ blandit per
miserationem suam desursum pluias p̄p̄
vitā n̄am tribuēs. **Q**uātos malos opari
os p̄gentes vt occidant aut furent̄ regit vt
nō capiantur ⁊ puniant̄. quātos exites in
pelago vt p̄dent̄ obuiātes sibi naues ⁊ oc
cidant qui in eis sunt nō p̄mittit in p̄fun
dum diuergi. s̄ impat̄ mari. ne abforbeat
eos expectat̄ p̄uersionē malicie ip̄sōz. **Q**uā
ti petierant corpus ⁊ sanguinez eius sacro
sanctū. ⁊ patiē ⁊ longanimiter agit. nō red
dens eis hic aliquid difficile. quātos in iti
nere latrocinātes nō tradit in cibū obuian
tib⁹ sibi bestijs. quātos exites cōcaua terra
tū ⁊ itinētū seditōnes opantes. p̄tegit. vt n̄
p̄sumant̄ a custodientib⁹ canib⁹ vel etiā ho
minibus. **E**t me interdū aut cū meretrice
recūbente aut cum his qui se inebriant. aut
cum turpia loquētib⁹ p̄uersante aut cetero
quolibet seculi huius implicato pctō **A**pis
quidē circūfertur ⁊ valles ⁊ alueos circūit
querens colligere mibi fructū vt dulce fa
ciat mibi guttur. q̄s feda et iniqua p̄nun
tiant. vna aut̄ festinat p̄ calozē maturari. vt
repleat os ⁊ letificet cor q̄s factorē suū p̄e
uaricatū est. **F**lores inuicē se p̄occupant vt

delectent oculos. q̄ fornicatōib⁹ ⁊ alienis
mulierib⁹ ad luxuriā innuūt. ficus turbat
quatenus pueniat vt repleat manū p̄ mag
nitudine ⁊ os p̄ dulcedinē. qui tenet ⁊ bali
at alienā mulierē. **T**alia ḡ inquit opa fr̄es
agentes ⁊ tales retributiones accipiētes a
benigno deo q̄lem debueram⁹ habere p̄u
dentiam. p̄siderantes nouissimā n̄az ⁊ h̄z
ridam h̄zā. **V**ultū em̄ de memoria mort⁹
⁊ exitu anime disputabat semp̄ ille beat⁹.
ita vt frequēter quidā ad eum sup̄bō sce
mate intrarent. ⁊ ridenti vultu ⁊ inconsi
derato oculo. ⁊ exirent humili more ⁊ com
puncta facie et lacrimantib⁹ oculis. **P**ro
pter q̄s ⁊ dicebat. **Q**uia vt estimo ego hu
milis. sufficit ad salutē assidue ⁊ dolenter
cogitare. ⁊ solitudinē habere de morte q̄
niā nemo nobis in h̄za illa compatiet̄. aut
comitabit̄ ex ista vita. nisi opa bona nostra
Et quomodo angelis venientibus ⁊ p̄p̄
rantibus turbatur tunc anima si inuēta nō
fuerit bene preparata. **Q**uomodo rogat vt
addat̄ sibi modicū t̄ps vite. ⁊ audiet. **T**e
pus em̄ q̄s vixisti bene nō p̄sumpsisti. **E**t
iteruz dicebat tan q̄s de semetip̄so **Q**uō hu
milis **J**ohannes transire poteris bestias
harundineti q̄n obuiabunt tibi extractores.
Elequalis timor ⁊ tremor obuiet̄ aīaz tūc
rationē ponentem tantis exquisitorib⁹ a
maris ⁊ inuisceribus. **E**t em̄ sanctus
iste in memoria semp̄ retinebat. quod sanc
to symeoni qui in colūnis stetit p̄ reuelatō
nem factū est notū. quia vt ait ex eunte ani
ma e corpore obuiant̄ ei cum ascenderit a
terra in celum chozi demonū singuli in pro
prio ordine. **O**buiat ei chorus demoniorū
sup̄bie inuestigat eam si hab̄at opa eorum
Obuiat chorus sp̄m̄ deit̄ actionis aspi
ciunt si aliquādo oblocuta sit ⁊ penitentiā
non egerit. **O**buiat iterū sup̄bus demones
fornicationis scrutantur si recognoscant in
ea voluptates suas ⁊ quando a terra vsq̄
ad celum misera anima positura rōnem p̄
uenerit. seorsum ab ea sancti angeli stabunt
et non adiuuabunt eam nisi bonitates sue.
Hec considerans hic nobil̄ p̄teritus pro
tali h̄za et sollicitus factus est. ferens i me
moriam ⁊ sancti **D**ilarionis eloquiū qui

cum e vita egressurus esset formidauit. Et dixit anime sue octoginta annis o bñlis aia habes. fuiens xpo ⁊ times exire. Exi qz misericors est. Et dicebat sibi patriarcha. Si is qui octoginta annos fuiuic xpo. ⁊ mortu uos suscitauit. ⁊ signa fecit timuit amarā illam horā. quid habes tu humilis Jobānes dicere aut facere qsi obuiauerint in faciem tuā crudeles illi ⁊ imisericordes exatores et exq̄sitores. Aut q̄nt in poteris rōnē red dere ad eos qui exquirūt de mēdacio. ad eos qui de detractioe. ad eos qui de crude litate. ad eos qui de auaricia. ad eos q̄ de me moria mali. ad eos qui de odio. ad eos q̄ ex quirunt de piurio. Et dicebat deus in eis increpa. nā ois fortitudo hoīm eis resistere nō valet. Tu dñe da nobis ductores sc̄os angelos qui custodiāt ⁊ gubernēt nos. **U**ta em̄ est p̄tra nos eoz infamia. multus ter ror. multus timor multū piculū pelagi a/ eris huius. Si ei d̄ ciuitate in ciuitatē sup̄ terrā ambulātes deſcamur eos qui nobis ductores sunt. ne in p̄cipicia cadam⁹. aut ī agrestiu feraz loca aut ī flumia infinita. aut in inaccessibiles ⁊ inuios mōtes. aut in la/ tronū man⁹. aut in heremiū incōprehensibi lem et inaquosam ⁊ peamus. quot ductori bus fortibus ⁊ diuinis custodib⁹ opus ha/ bem⁹. p̄gentes longa via hac et eterna uic⁹ q̄ ex corpe est egressio. ⁊ ad celū ascensio. **H**ec sunt sapia plene beati ad se ⁊ ad omēs doctrine. hcc sunt eius quotidie cure atq̄ meditationes. **Q**uid fecerit p̄ his q̄ p̄ euāgelii lectū statōez deſerebāt.

Mellā autē ⁊ de sancta statōe curam habebat. ⁊ sollicitudinē demōstra/ bat. **U**na em̄ diez volens multos relecare vt nō egredierent p̄ solutōem lau/ cti euangelij de eccia. ⁊ ociosis s̄monib⁹ p̄ oratione vacarent. quid fecit. Reliq̄t mor p̄stq̄ lectū ē sanctū euāgelii ecciam. ⁊ ipe exijt ⁊ sedit cū turba. oib⁹ xpo obstupescētibus dixit ad eos iust⁹. filij vbi oues illic ⁊ pastor aut intrate intro ⁊ igrediar aut ma nete hic ⁊ hic manebo. Ego p̄pter vos de/ scendo in sanctā ecciaz nā poterā facere mi chimet missas in ep̄scopio. **S**ed ḡ ⁊ his fecit hoc ip̄m scema ille beatus. Erudiuit ⁊

in hoc plebē magnifice ⁊ emēdauit time/ bat em̄ ne iterū idip̄m scema faceret eis ille semp̄ memorandus.

Quoi in ecclesia non permittebat.

Loqui autē in sacratio oīno nō per/ mittebat sed in p̄specta oīm foras mittebat eum dicens. Siquidem vt orares uenisti huc. in hoc mentē tuaz ⁊ os tuū vacare exopta. Si uero p̄pter locu tionē scriptū est. **D**omus dei domus orati onis uocabit̄. noli ergo eam facere spelun/ cam latronū.

Que nec in mona/ chica uita. nec in clero moratus est.

Hoc autē erat admirabil⁹ sc̄tissimi hui⁹ patriarche. qm̄ nec mōdachi cā uitā ducens. neq̄ in clero moratus in eccia sed ⁊ femine legitime dudū p̄fectus. ita tenuit vigore eccie ab ip̄so ini/ tio quo patriarcha p̄secratus est. ⁊ in talez sublimitatē exaltatus ē vt multos heremi tarū et in arca uita de gentiū superaret

Que hoc q̄ statuit duos ordines mona/ chorum.

Uolens autē nec hui⁹ boni expers eē uic⁹ monachice uite p̄numeratio nis studet rē talē. **C**ōgregans du os ordines monachozū. statuit eis oēm uili tatē tribui de uillis suis in ciuitate sua. ⁊ fa ciens eis cellulas in duob⁹ oratorijs. s̄acte dei genitricis et sancti Jobānis. que ip̄e a fundamētis edificauerat. dicens de aman tūssimis monachis ita Ego p̄ deū uilitatē corpalez uſam p̄curabo. uos autē sp̄ual ha betote mee curā salutis. **C**espertina ⁊ no/ curna uigilia mihi apud deū imputeſ. qd̄ quid uero in cellulis uſis officij fecerit. p̄ uſis sit aīab⁹. **H**oc autē fecit uolēs sollicitō res efficere dei amicos monachos. **U**ñ et p̄mansit deo talis grata p̄stitutio ordi nū. ⁊ ad similitudinē monasterij ex his ciuitas pene uiuit. in diuersis locis p̄uigiles bymmodi as deo referens.

Que euitanda p̄munione hereticozū.

Hoc beatus iste ita oēs docebat ⁊ p̄testabatur dicens. **N**ullaten⁹ aliqui hereticozū p̄munioni imoco inquinatiōni p̄cipemini. etiam si omni ui ta uestra ex aliq̄ impulsioe uel necessitate

omnium catholice ecclesie non inuenientes si
ne communione permanseritis. Si enim ait vxo
rem corporalem legitime possidentes. et in re
gione aliqua longinqua absque illa re multo
morantes. relinquere hanc et alij copulari a
deo et legibus prohibemur. si vero hoc egeri
mus punimur. quomodo putas. deo per rectam fidem
et catholicam ecclesiam peruenisti. ut ait apostolus aptra
ui vos vni viro virginem castam exhibere christo
et sanctam fidem adulterauimus? per communionem he
reticorum. in futuro seculo tormenti quod expe
ctat hereticos erimus facti principes. Com
municatio enim ait ideo dicitur eo quod commune faci
at et firmet communicantem. quibus communi
cat. Ne igitur queso ait o filij huiusmodi o
ratoribus applicetis. **De eo quod non
condemnauit aliquem.**

Ag
Quoniam omnibus bonis suis. et b. beatus
hic possidebat dico videlicet quod ut
dictum est. non condemnaret primum
nec condemnantes reciperet. Dicitur vero eius et
doctrinam. de hoc omnibus proficua. Iuuenis quidam
rapiel monacham fugit constantinopolim. hoc
discens iustus tristis factus est usque ad mortem.
Tunc aliquo transacto. presedente eo vna die
rum in honorabili cimulario cum quibusdam
clericis et fratre anime utile mouente. venit
in medium et memoria iuuenis qui ancillam
dei rapuerat et ceperunt qui cum sancto presede
bant anathematizare tale iuuenem. tanquam quod
duas animas perdidit. suam vicem et sanctimoni
am. **C**onspexit ergo et refecit eos beatus dicitur
Ne sic filij ne sic nam offidam vobis quod et vos
duo peccata facitis. vnum quod transgredimini man
datum dicentis. nolite iudicare ut non iudice
mini. Deinde quod nescitis certum si adhuc pec
cent. et se non peniteant. Legi enim vitam patris
aliquid tale habentem quod in ciuitate quan
dam duo monachi abierunt in misterium. Et
cum transiret vnus per locum. clamabat ei vna
fornicaria dicens. Salua me per te christe me
reticem. Ille vero hominum confusionem omnino non
curans. dixit ei. Sequere me. Et tenens eam
per manum eius. exiit publice de ciuitate omnibus
aspicientibus. Facta est ergo fama. quod abbas
accepit mulierem dominam porphiriam. ita enim
vocabatur mulier. Pergentibus ergo eis ut mitte
ret eam in monasterium. inuenit mulierem in vna

ecclesia puerum in terram pietatis. et sustulit eum
ut nutrebat illum. Itaque post annum quidem ve
nerant in patriam. vbi erat abbas et porphir
ia que fuerat de meretricibus et videntes eam
habere puerulum. dicit ei. Ueraciter bonum
abbati pullum genuisti. Respondit enim sancti scem
ma acceperat. Eritis ergo qui viderat eam
thyrum. inde enim abbas tulerat illam. diffi
manerant quia genuit de abbate porphiria
et nos vidimus puerulum oculis nostris similan
tem ei. Quia ergo cognouit ex deo abbas o
bitum suum dicit nomine pelagie. Sic enim mu
tauit nomen eius. quoniam tradidit ei sanctum
scema. Eamus thyrum. quod habeo illic rufum
et volo ut venias mecum. Illa non valens
pertrahere ei. secuta est eum. et venerunt ambo.
habentes et puerum septem annorum exstante secum
Cum ergo egrotasset abbas in infirmitate ad
mortem ascenderunt ad visitationem eius de ci
uitate usque ad certum aias et dicit. Affert pri
nas. Itaque cum venisset thuribulum plenum pri
nis. tulit et euacuauit eas in vestimentum suum
et dixit. Credite fratres. quia sicut deus rubum
custodit incombustum ab igne. sicut ne habet
tunicam meam incendunt prunae iste. ita nec
ego agnouit peccati mulierem ex quo natus sum.
Et omnes mirati sunt. quod non ardebat vestimen
tum ab igne. et glorificauerunt deum habentem oculo
tos suos. Ex occasione autem nomine pelagie
quondam meretricis. alie fornicarie secute
sunt eam abrenunciantes mundo cum ea pergentes
in monasterium eius. Seruus autem dei mona
chus qui totonderat eam postquam satisfecit omnibus
tradidit deo spiritum in pace. **I**tem inquit dico vo
bis o filij ne precipites ad condemnanda et iudi
canda sitis aliena. Multoties enim peccati forni
cationis vidimus. penam vero eius quam fecit
occulte non aspeximus. Sic est cum furtum fa
cientem quendam videmus. suspiria vero eius
et lacrimas quod producit deo nescimus. Et qui
dem habemus eum quasi furem aut fornicatorem aut
pium. apud deum vero forsitan recepta est oc
cultas eius penam et confessio. et est ab eo preciosus.
Deus igitur admirabantur super doctrinam in
dustria pastoris huius atque magistri.

**De duobus clericis calciamen
ta facientibus.**

Ag

Dobus clericis calciameta facietibus. et iuxta se laborantibus. Unus quippe habebat filios multos et uxorem et patrem et matrem. vacabat vero ecclesie sine intermissione. et omnis post deum alebat arte sua. Alter autem quousque doctior esset illo. eo quod non permaneret in ecclesia. sed etiam diuitiis laboraret. nec seipsum tamen nutrire valebat. Inuidebat ergo iste vicino suo. et una vice non sufficiens inuidiam. dicit ei cum ira. Cum diues factus es sic. Ego vacans plus arti mee quam tu in paupertate deueni. Dicit vero ei. volens facere eum vacare ecclesie. Inuenio proficium in terra. et inde paulatim diues factus sum. sed si vis semper voco te et veni mecum et quiddam inuenierim accipies diuitium. Cum ergo acquiesceret ille. et sequeretur eum euntem ad ecclesiam. sine intermissione benedixit ei deus et diuites fecit eum. Tunc dixit ei ille bonus filiaris. Vidisti frater verum mendacium propter deum quantum profuit anime tue et superbie tue. Crede nihil inueniebam aliquam in terra ut estimasti gratia propter. sed quantum dixit dominus. Querite primum regnum dei et haec omnia adiacent vobis. Idcirco occasionem feci tantum ut seducerem te et ecce non sine causa laboravi. sed inuenisti et superinuenisti. Hoc igitur discens sanctus patriarcha fecit illum bonum filiarium proboque tanquam dignum. erat enim lector.

De vocatōe ei⁹ ad dñm.

Quidē hacten⁹ ante memorat⁹ dei cultor. Venias quae fuerat vice dominus sanctae ecclesiae alexandrinorum magne civitatis enarravit nobis. Dicentibus vero nobis in predictis in quodam capitulo. quod multa spirituali dilectione patriarcha et niceata patricius ad invicem colligati essent. dignum iudicium talis exhibitionis pensis existit capitulum. Quammittente deo pro peccatis nostris futurum erat ut traderetur alexandria sine deo propter reminiscens pastor dicitus. cum presertim vos fuerint in civitate ista. fugite in aliam fugam arripuit in patriam patriam. vicem in cyprum in civitate suam. Cum occasione accepta presertim niceata patricius. dixit ad sanctum. Obsecro li inveni gratiam ante te. ne de digneris fatigari usque ad reginam civitatem et deum acceptas preces tuas donare piissimis in pa-

toribus. Ille vero multe fidei viro presentis obediens ad hoc factus est deo et voluntati eius et a se quantum honore daturus erat circa beatum ostendere volens. Fatigata igitur naui multipliciter a vi ventorum in qua sanctus cum patricio erat et in profundum pene iammersa videt se commemorat patricius et optimates et quae cum eo erant una nocte in qua tempestas facta est patriarcham modo cum pauperibus pro navim ubique circumcurrentem. modo autem iterum cum eis manum in celum extendentem et ab alto adiutorium abstrahentem. Cumque interdum pervenissent alcerdentes. vidit expugnatus a deo vocatus hic quidam eunuchum. choruscantem forma et aureum sceptrum in dextra manu tenentem assistentem sibi et dicentem. Cui rex regnantium querit te. Nihil ergo statim negligens advocat Patricium nicetam. et dicit ei cum multis lacrimis. tu quidem o domine ad terrenum imperatorem me vocasti. sed perveniens celestis ante vocavit eriguitatem meam et retulit ei eunuchi. imo angeli vultum onem que apparuerat sibi. Gaudium ergo et tristis factus idem gloriosissimus vir impedire sanctum non potuit. Habundem deo factis eius repletus orationibus et imperatoribus has deferens cum multo honore redire ei in ciprum iussit.

De testamento quod fecit beatus Johannes eleymonia.

Quoniam in patriam eo civitate quam amathunca vocabatur testis patrii scribere cito ministris suis precepit. Velociter vero et sine dilatione cartam et chalamum presentibus precepit scriptum illud os scribere sic. Johannes sum propter eam deo quam supposita est mihi sacerdotij dignitate. dei gratia liber gratias ago tibi deus. quoniam exaudisti me. pro misera anima mea. rogantem bonitatem tuam ne in veniret morienti mihi nisi una tremissis. Inveniēte ei me in honorabili episcopo sanctae ecclesiae alexandrinorum magne civitatis. quam per indulgentiam dei suscepi. quoniam in ea plecrat sum circiter octoginta centenaria auri. et quam intrauerunt mihi ab amicis christi. pene numerum hoium transcendunt. in memet mentem colligens et cognoscens haec omnia dominatoris omnium esse festina in ea que dei erant deo dare. Unde et quod remansit mihi hoc tremisse dei et hoc exis iubeo dari his qui sunt dei. Quae gloriosa res

o deuotionē sancti. **N**ō intēdit sicut debu-
isset suis. qđ patiunt multī q̄ in diuitijs sūt
qui dei dona aut ex iniusticia collecta tāq̄
ppria et tanq̄ si ea secū ferre possint thesau-
rizant et nō large egemī p̄bent. s; illa q̄rebāt
que semp manēt et aliqñ nō minuūtur. **C**ū
sine mēdacio repromissioib; nō ē fraudatus
que assuerāt ex p̄sona dei. qm̄ qui glori-
cāt me glorificabo. **V**ere ei magnifice glifi-
cauit sanctū hunc qui in suis bonis glifi-
cauit dñm semp. **N**ō em̄ serēs nobil' hic tpali
vita sua p̄quiescere. s; facta et digna laude qđ
egit. xenodoxia. gerontochomia atq; mōa/
steria a fundamētis edificans. et choros s̄a-
ctoꝝ monachoꝝ statuēs. incessabilē de iu-
sticie memoriā possidet p̄ ea que celebrant
in eis bona opa. **N**ō em̄ de his qui mala a-
gunt et successores pprioꝝ maloꝝ p̄ morteꝝ
in vita hac relinquūt. ait diuin' **P**aulus
ap̄ls. qm̄ quorūdā pctā manifesta sūt p̄ce-
dentia ad iudiciū. quosdā aut et subsequē
De quib; vnus et iste extitit. **E**t qm̄ nō fa-
bula: neq; ad grām ē qđ dictū p̄stat testioꝝ
niū nobis p̄bibeat plane: qđ mox in p̄ciosa
eius dormitione gestū ē pdigiū. **T**radēte
em̄ eo et p̄medante ppriam aīaz in manu do-
mini vt ait alicubi lacra lēa. iustoz aīe i ma-
nu dei sunt. et hanc ei vt sacrificiū imacula-
tum offerente: cū pdendū eēt honorabile
eius corp'. honorifice et cū p̄gruo sacerdo-
tū ritu. in quodā oratorio sancti miraculoꝝ
factoris tyronis fit quoddā tale signū glo-
riosum. **F**acebāt in quodā tumulo. vbi
et iustus hic reponēdus erat duoz quozun-
dam ep̄oz. qui aī eū dormierāt sc̄ta vera-
citer corpa q̄ et in natura exanimi interi de-
gentia tanq̄ si viua essent reuera eā lē scō bo-
nozem tribuerūt. **C**ū em̄ beati corp' iter du-
os illos ep̄os ponendū esset. honorātes sū-
mū pastozē pastozes. et multā eius fiduciaꝝ
apud deū reuerētes. et mirātes sil' dei iussio-
nē tanq̄ viua corpa sua separātes. i medio
sacrū hūc susceperūt. honorē et ipi ei p̄cep-
tione dei sicut a deo honorato offerētes. et
omnib; statim oñdentes que a deo ei dona-
ta est gloriā atq; sublimitatē. **N**ō maximū
gloriosissimū miraculū. nō vnus neq; decē
neq; centū viderūt. sed oīs turba que p̄ue-

nit ad p̄ciosam eius sepulturam.

De muliere que pctm̄ suum scripturā
dedit beato Iohanni.

Hud autē eius glorios' qđ qđē ad
huc viuēs in carne cepit miraculū
sed postq̄ migravit ad deū p̄ple-
uit p̄mo p̄mēozare tēptabit. **M**ier quedā
de ea que sanctū ptulit ciuitate ex̄ns. cū au-
disset venisse arbodo. et angelū ei ibidē appa-
ruisse et vocatōem ad p̄munē domū ei denū-
cuisse. peccamen grauissimū in se recogno-
scens qđ nec auditus hoīm posset intrare.
affirmabat fidē inambiguā sumēs. ad sc̄m
cursum puenit. et pedes ei' p̄bendens: cuꝝ
lacrimis mltis clamat. et dicit secreto sc̄o.
Ter beate. habeo misera. qđ ad aures ho-
minū venire nō pōt. et scio qđ si vis potes
id mihi indulgere. **D**ixit em̄ vobis p̄sbite-
ris dñs. **Q**uoniā quecūq; solueritis super
terrā. erunt soluta et in celis. et quecūq; li-
gaueritis sup̄ terrā. erūt ligata et in celis. et
quoz remiseritis peccata remittūtur eis. et
quoz retinueritis retenta sunt. **H**ec verba
audiens a muliere sanctus. et timens si pe-
titionē eius refutaret noxiū ei in tormētis
fieret. dū posset liberari a pprio pctō p̄ fidē
quā habebat in eū. dicit ad eam humiliter.
Si vtiq; credis o mulier deo qđ p̄ fidelita-
tem meā ignoscat tibi crimē qđ dicis p̄fite-
re mihi hoc. **Q**ue dixit. **N**ō possum dñe
dicere pctm̄ hoc. neq; ei pōt auditus hoīm
portare illud. **D**icit ad eā iter. sanct'. et si e-
rubescis vade et scribe illud si nostri lēas. et af-
fer mihi. **M**la iter rēdit. **V**ere dñe nō pos-
sum. **E**xpectās q̄ modicū sanct' tacēs dixit
ei. **N**ō potes scribere et bullare et afferre mi-
hi. **T**ūc dixit ei. possūz dñe b̄ facio. **R**ogo
ergo honorabilē et coangelicā aīam tuā ne
soluat neq; vllō mō inueniat a quolibet pec-
catū hoc aliqñ. **V**erbū igit accipiēs a deo
honorabilis qđ null' hō solueret aut ligaz
eius pictaciū. **A**biens scripsit ppria manu
peccatū et bullās portauit beato **S**uscipiēs
ergo sc̄tū pictaciū p̄ qñq; dies ad dñz p̄-
fectus est. nemini aliquid de h̄mōi pictacio
aut disponēs aut indicans. **M**ulier v̄o for-
tuitu imo dispensatōe dei: nō ex̄ns in ciuita-
te die in qua transfatus est in pace de secu-

Folium

lo isto ad aliud patriarcha volente et in hoc
demonstrare deo quantam apud eum utpote p
prius famulus fiduciam possidebat. Sed post
vnam diem recorditiois preciosi eius ipsam adue
niens cum audisset dormitionem eius: amens et
desipiens pmodum facta est. existimans picta
eum quod dederat in episcopo relicto omnibus faceret
culpam eius manifestam. Cito ergo resiliens. et
prioris fidei suam indubitabilem super animam resu
mens archam a deo honorari apprehendit. et si
curvienti ei veraciter. ita turbata prohibebat
Homo dei tibi hoc peccatum non potui enu
merare. eo quod supra modum existeret grave. et
nunc omnibus factum est forsitan manifestum et co
gnitum. utinam non tibi rem meam manifestare.
Heu heu mihi. putas perfusionis absolutio
invenire. perfusio omnibus facta super. per medela
blasphemiam recepi. Quid mihi ad te opus
erat cum ante me patet facere. **T**u non defici
am neque diffidam. neque remouebo a tumulo
lacrimas meas: usque dum satisfactio de peccato
mea accipere. neque enim mortuus es sancte
dei sed vivis. **S**criptum est enim quod iusti in per
petuum vivunt. **I**terumque eadem verba assumens di
cebat. **N**ihil homo dei peto a te. nisi ut certum
facias cor meum. quodnam de dato tibi peccatio
factum sit. deus ergo qui dixit ad chanaanem fides
tua saluam te fecit. ipse et me certam de peccatio
facere potest. **T**ribo diebus psecutus ad sepul
chrum beati: cibum aut potum omnino non gustans
Tertia vero nocte dum rursum lacrimis eos
deus duos ac fideles simones beatissimo di
ceret **E**cce egreditur dei famulus de tumulo
suo. oculatum apparatus cum duobus episcopis. quod cum
eo iacebant vno hinc et altero inde ei assistenti
bus et dicit ad eam **U**squequo misereos qui
hic sunt simones et non dimittis eos qui que
scere. **I**nsiderunt ei stolas nostras lacte tue.
Et hec dicens dat ei proprium peccatum bul
latum dicens. **S**uscipe recognoscis hoc. solu
ue. aspice. et in seipsum ex visione veniens. vi
dit iteque scos ingrediens in proprium locum et sol
uens inuenit litteras suas delectas et subscrip
tionem sub eis. hinc sic. **P**ropter Jobem
fui meum delectum est peccatum tuum. **Q**uis loque
tur potentias domini. o amici et fratres quis
ita misericors et amator boni faciens volunta
tem timentium le. et glorificans glorificantes le et p

miraculorum operatioes magnificans eos **N**on
autem in loco solum in quo peccata eius dormitio
facta est gratia quam habuit apud deum manifesta
est. sed ubique longi claruit.

Quid **S**avinus monachus de eius dor
mitione viderit.

Adeus enim die in qua ad deum ex hac
vita beatus iste profectus est. quidam
eorum angelicam vitam et scema mona
chorum hinc vir mirabilis et industrius **S**av
inus nomine alexandrie habitans vidit quom
si in excessu mentis factus diuinitus honorabile
Johanne episcopus egredientem cum clero omni ce
reos portantem et ad imperatorem euntem: tanquam
eunuchum quodam ut ipse dicebat **S**avinus
cubiculatio hinc vocate. et postquam ianuam ex
iit quod significat proprii corporis separationem v
nam puellam ut solam suscipientem eum et manu ten
nentem. et super caput coronam ex oleo ramis cir
cumamicam. **N**ox ergo agnouit sanctus **S**avinus
migrationem patriarche ad dominum ipsa hora
fuisse factam. **Q**uia propter adnotates quidam me
sem et die erat enim celebris sancti martiris me
ne et quibusdam venientibus de cypro. et punctatim
tes quidam qui habitabant alexandrie de migratio
ne sancti patriarche agnouerunt veram fuisse vi
sionem. eo quod eadem hora fieret in qua obiit beatus
et marie de exemplo puelle. quam manum tenebat eum
Accipat eum re promissioes ab ea factas sicut
in precedentibus verbis vite eius diximus. quia si
me possides amicam: ego te ante imperatorem intro
ducam. **Q**uod et reuera fecit.

Quid habitator quidam alexandrie de
ipso viderit.

Non autem ex beati omnes satisfactio acc
ceperunt quod elemosina et misericordia quam
habuit circa egentes eum in celorum re
gnum deduxerunt. sed quod alius eorum qui habita
bat ciuitate alexandriam timens deum vidit ipsam
nocte in qua et sanctus **S**avinus omnes pauperes
et orphanos atque viduas. oleo ramos ba
iulantes. et in pniache obsequio euntes. et ad
ecclesiam pergentes. **N**on solum autem duo aut de
cem aut centum satisfactioes sunt. per quos scio
mus clare: quoniam sancto: in unumque meruit me
morabilis hic sed ecce et alie que subsequens
forma ostendit.

**De vngento quod de sepulcro
eius emanauit.**

Inmodia em̄ anniuersaria p̄ m̄/ ruz t̄pis dormitōis sancti celebra ta in tēplo memorati sc̄i t̄ychonis. vbi p̄ciosum libsanū .i. sepulcrū beatissimi pa triarche Ioh̄is repositū ē. erat aut̄ q̄ cole/ batur sacre vigilie hymnodia annue reco/ dationis sancti miraculoꝝ factoris t̄ichoīs volentibꝫ oīp̄tens d̄ns ostendere oībz qua li honore suū suū sanctū Iohannē dignū fecerit placuit de honorabili eiꝫ lipsano vn genti saniferā sanitatē emanare q̄ vniuer/ si in leticiam v̄rli gr̄am retulerūt p̄i r̄ fi/ lio r̄ sp̄i sancto vicꝫ deo nostro qui p̄prios sanctos gloria glorificat infinita.

**De hoc q̄ in cyp̄o in diuersis sanctis
talia dei gr̄a opetur.**

Et vt nullus amicus xp̄i tanti mi/ raculi incredulꝫ sit et em̄ vsqꝫ nūc videtur in amica xp̄i: cyp̄oꝝ insu la in diuersis sanctis talia dei gr̄a opari et tanqꝫ ex fontibus vngentoꝝ suauitatē de p̄ciosis eoꝝ lipsanis p̄fluentē ad gl̄iaz eius dem bonitas. r̄ ad honore sanctoꝝ eiꝫ etꝫ ad p̄fectum qui postfuturi sunt hoīm qua/ tenus sc̄dm̄ imitationē eorū p̄ueriantes eis dem et nos honoribus digni efficiamur. a iusto mercedū retributore deo. **E**fficiam̄ igitur dilectissimi et nos p̄lūm̄atores p̄scri ptatur̄ rectitudinū sancti b̄ p̄is Ioh̄anis eleimōnis et quasi incole ex̄ites et p̄gr̄i ni in vita ista in eternū thesaurisemꝫ futuz bonū per largā que indigentibꝫ tribuit do nationē. Enimvero f̄m̄ diuinitus inspira/ tum ap̄lm̄. qui semiat in benedictionibꝫ de benedictionibꝫ metet. r̄ p̄ corruptibilibꝫ et terna que oculus non vidit nec auris audi uit. nec in cor homis ascenderūt que prepa raut̄ deus diligentibꝫ se. que omnes nos impetremꝫ p̄ gr̄am et misericordiā d̄ni no stri. cū quo est patri vna cū sancto sp̄i glo/ ria et honoz et imperium nunc et semp̄ in secula seculozum Amen.

**Explicit de sancto Iohanne eleymone
patriarcha alexandrino.**

**Incipit vita sancte
Eugenie virginis.**

cuius passio. viij. kal. Januarij agitur.

In septimo igitur p̄sulatu suo p̄modius impator dixit illu/ strissimū virū Philippū ad e/ gyp̄tū vt p̄fecturā ageret alexā drie. et omēs portātes que p̄ totā egiptuz adm̄istrantur eius arbitrio deseruēt **D**ic itaqꝫ cū vxore Claudia cū duobꝫ filijs aut t̄bꝫ et Sergio. r̄ cum filia Eugenia ab vr/ be romana ad urbē alexandriā dū venisset r̄ romana grauitate ageret p̄fecturā. atqꝫ omnē puincia egipti romanis legibꝫ ordi/ naret. cunctis quidē magicā curiositatē se/ ctantibus sinē ip̄soluit. iudeos vero nec nū/ cupationē nomis habere p̄misit. christiāos aut̄. p̄cul ab alexandria t̄m̄ debere eē p̄stitu/ it. Ip̄se vero plus licet p̄hilosophoꝝ ami/ cus q̄ sātoꝝ ydoloꝝ. Romanis t̄m̄ sup̄sti/ tionibꝫ ac si religiosꝫ cultoz instabat nō rōi sed traditioni p̄cordās. Eugeniā igit̄ filiaz suā dū l̄ris liberalibꝫ p̄fectissime docuisset. r̄ tam latino eā q̄ greco eloquio instruxisset etiā p̄biam docere p̄misit. **E**rat em̄ acris i/ genij. et tam memorie capax vt q̄dquid au/ diendo semel v̄ legendo p̄tuisset arripe p̄petuo retineret. **E**rat ḡ eugenia pulcra fa cie. r̄ eleganti corpe. sed pulcrior mēte r̄ for mosior castitate **I**git̄ cū quintodecimo etatis anno ab aquilio aquilini p̄ulis filio p̄teret̄ spon̄sa. interrogatur a patre vtꝫ pe tenti iuvene illustrissimis orzo natalibus p̄sentiret. **I**lla r̄s̄dit. **M**aritꝫ moribꝫ nō na talibꝫ eligendꝫ ē. ip̄o em̄ nō parentibꝫ eius vt̄dū ē. **I**git̄ cū alijs atqꝫ alijs p̄scentibꝫ aio castitatis obsisteret peruenit ad manꝫ eius beatissimi Pauli ap̄li doctrīa. **E**t li/ cet sub paganissimis parentibꝫ ageret. esse t̄m̄ cepit aīmo christiana. et quonā iussi su/ erant christiani ab alexandria vrbe discede re rogat parētes: vt spectandi gr̄a p̄mitte/ retur p̄dia sua in suburbio alexādr̄ie posita circūire. **C**ūqꝫ statim vt p̄poscerat impe/ trasset. r̄ ab vrbe p̄peraret ad villā audiuit xp̄ianos p̄fallētes r̄ dicētes **O**mēs diij ḡ